DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Bruxelles, den 20. maj 2019
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM ÆNDRING AF DIREKTIV 2013/36/EU, FOR SÅ VIDT ANGÅR FRITAGNE ENHEDER, FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER, BLANDEDE FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER, AFLØNNING, TILSYNSFORANSTALTNINGER OG -BEFØJELSER OG KAPITALBEVARINGSFORANSTALTNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/…

af 20. maj 2019

om ændring af direktiv 2013/36/EU,
for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber,
blandede finansielle holdingselskaber, aflønning,
tilsynsforanstaltninger og - beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[1],

[1] EUT C 34 af 31.1.2018, s. 5.

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2], og

ud fra følgende betragtninger:

[1] EUT C 209 af 30.6.2017, s. 36.

[2] Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2019.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[1] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[2] blev vedtaget som reaktion på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008. Disse lovgivningsforanstaltninger har ydet et væsentligt bidrag til styrkelsen af det finansielle system i Unionen og gjort institutter mere modstandsdygtige over for eventuelle rystelser i fremtiden. Selv om disse foranstaltninger var ekstremt vidtrækkende, omhandlede de ikke alle identificerede svagheder, som påvirker institutter. Hertil kommer, at nogle af de oprindeligt foreslåede foranstaltninger var underlagt krav om gennemgang eller ikke var tilstrækkeligt detaljerede til at kunne gennemføres smidigt.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(2) Formålet med dette direktiv er at afhjælpe de problemer, der er opstået i forbindelse med bestemmelserne i direktiv 2013/36/EU, som har vist sig ikke at være tilstrækkeligt klare, og som derfor har været genstand for divergerende fortolkninger, eller som har vist sig at være unødigt byrdefulde for visse institutter. Det indeholder også tilpasninger af direktiv 2013/36/EU, som er nødvendige efter enten vedtagelsen af andre relevante EU-retsakter, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[1], eller de foreslåede parallelle ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013. Endelig sikrer ændringsforslagene bedre tilpasning mellem den nuværende lovgivningsramme og internationale tiltag med det formål at fremme overensstemmelse og sammenlignelighed mellem jurisdiktioner.

[1] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(3) Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber kan være moderselskaber for bankkoncerner, og tilsynskrav skal finde anvendelse på grundlag af sådanne holdingselskabers konsoliderede situation. Eftersom det institut, der kontrolleres af sådanne holdingselskaber, ikke altid er i stand til at sikre overholdelse af kravene på konsolideret niveau i hele koncernen, er det nødvendigt, at visse finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber omfattes direkte af anvendelsesområdet for tilsynsbeføjelserne i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 for at sikre overholdelse på konsolideret niveau. Der bør følgelig fastsættes en specifik godkendelsesprocedure og direkte tilsynsbeføjelser over for visse finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber for at sikre, at de pågældende holdingselskaber kan gøres direkte ansvarlige for at sikre overholdelsen af konsoliderede tilsynskrav, uden at de underkastes yderligere tilsynskrav på individuelt niveau.

(4) Godkendelsen af og tilsynet med visse finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber bør ikke forhindre koncerner i at træffe beslutninger om de specifikke interne ordninger og opgavefordelingen i koncernen, som de finder det hensigtsmæssigt, med henblik på at sikre overholdelse af konsoliderede krav og bør ikke forhindre direkte tilsynsforanstaltninger over for de institutter i koncernen, der er engageret i at sikre overholdelse af tilsynskravene på konsolideret niveau.

(5) I særlige tilfælde kan et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er oprettet med det formål at besidde kapitalinteresser i selskaber, fritages for godkendelse. Selvom det anerkendes, at et fritaget finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab kan træffe beslutninger inden for de normale rammer af sine aktiviteter, bør det ikke træffe ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der berører koncernen eller de datterselskaber i koncernen, der er institutter eller finansieringsinstitutter. Ved vurderingen af, om dette krav overholdes, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til de relevante selskabsretlige krav, som det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er underlagt.

(6) Den konsoliderende tilsynsmyndighed pålægges hovedansvaret for tilsyn på konsolideret niveau. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal derfor inddrages på passende vis i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, bør godkendelse gives gennem en fælles beslutning truffet af disse to myndigheder. Den Europæiske Centralbank bør, når den udfører sin opgave med at føre tilsyn på konsolideret niveau med kreditinstitutters moderselskaber i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013[1], også varetage sine opgaver med at godkende og føre tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber.

[1] Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(7) Kommissionen konstaterede i sin rapport af 28. juli 2016 om vurdering af aflønningsreglerne i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 ("Kommissionens rapport af 28. juli 2016"), at nogle af principperne i direktiv 2013/36/EU, nemlig kravene vedrørende lønudskydelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter, er uforholdsmæssigt belastende og ikke står i forhold til deres tilsynsmæssige fordele, når de finder anvendelse på små institutter. Kommissionen konstaterede ligeledes, at omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af disse krav overstiger de tilsynsmæssige fordele for så vidt angår medarbejdere med lave niveauer af variabel aflønning, eftersom sådanne niveauer af variabel aflønning ikke eller kun i begrænset omfang tilskynder medarbejdere til uforholdsmæssig risikotagning. Selv om alle institutter generelt bør have pligt til at anvende alle principperne på alle deres medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, er det derfor nødvendigt, at små institutter og medarbejdere med lave niveauer af variabel aflønning fritages for principperne vedrørende lønudskydelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter fastsat i direktiv 2013/36/EU.

(8) Det er nødvendigt med klare, konsekvente og harmoniserede kriterier til identifikation af disse små institutter samt lave niveauer af variabel aflønning for at sikre konvergens i tilsynet og for at fremme lige vilkår for institutter og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Samtidig bør medlemsstaterne gives en vis fleksibilitet med hensyn til at benytte en strengere metode, hvis de finder dette nødvendigt.

(9) Princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi er nedfældet i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Dette princip skal anvendes på en konsekvent måde af institutterne. Derfor bør de føre en kønsneutral aflønningspolitik.

(10) Formålet med aflønningskravene er at fremme en forsvarlig og effektiv risikostyring i institutterne ved at tilpasse de langsigtede interesser for såvel institutterne som de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil (væsentlige risikotagere). Samtidig kan datterselskaber, der ikke er institutter og derfor ikke er omfattet af direktiv 2013/36/EU på individuelt niveau, være underlagt andre aflønningskrav i medfør af de relevante sektorspecifikke retsakter, som bør have forrang. Derfor bør aflønningskravene i dette direktiv generelt ikke finde anvendelse på sådanne datterselskaber på konsolideret niveau. Dog bør aflønningskravene i dette direktiv for at forebygge eventuel arbitrage finde anvendelse på konsolideret niveau på medarbejdere ansat i datterselskaber, som udfører specifikke tjenester, såsom kapitalforvaltning, porteføljeforvaltning eller udførelse af ordrer, hvor disse medarbejdere har fået mandat, uanset hvilken form dette mandat måtte antage, til at udføre arbejde, der indebærer, at de betragtes som "væsentlige risikotagere" inden for bankkoncernen. Disse mandater bør omfatte delegations- eller udliciteringsordninger indgået mellem det datterselskab, der har ansat medarbejderne, og et andet institut i samme koncern. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at anvende aflønningskravene i dette direktiv på konsolideret niveau på en bredere gruppe af datterselskaber og deres medarbejdere.

(11) I henhold til direktiv 2013/36/EU skal en væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn, bestå af en afbalanceret kombination af aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikkenoterede institutter, tilsvarende ikkelikvide instrumenter, og om muligt andre hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder visse betingelser. Dette princip begrænser anvendelsen af instrumenter baseret på aktier til ikkenoterede institutter og kræver, at noterede institutter anvender aktier. Kommissionen konstaterede i sin rapport af 28. juli 2016, at anvendelsen af aktier kan pålægge noterede institutter betydelige administrative byrder og omkostninger. Samtidig kan tilsvarende tilsynsmæssige fordele opnås ved at tillade noterede institutter at anvende instrumenter baseret på aktier, forudsat at de følger aktieværdien tæt. Muligheden for at anvende instrumenter baseret på aktier bør derfor udvides til noterede institutter.

(12) Der bør ved tilsynskontrollen og vurderingen tages hensyn til institutternes størrelse, struktur og interne organisation og deres aktiviteters art, omfang og kompleksitet. Har forskellige institutter lignende risikoprofiler, f.eks. fordi de har lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer, eller fordi de er tilsluttet samme institutsikringsordning, bør de kompetente myndigheder kunne tilpasse metoden i forbindelse med kontrol- og vurderingsprocessen for at tage højde for de fælles karakteristika og risici for institutter med samme risikoprofil. En sådan tilpasning bør dog hverken forhindre de kompetente myndigheder i at tage behørigt hensyn til de specifikke risici, der påvirker hvert institut, eller ændre den institutspecifikke karakter af de pålagte foranstaltninger.

(13) Kravet om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges af de kompetente myndigheder, er et vigtigt element i et instituts overordnede kapitalgrundlag og er relevant for markedsaktører, eftersom størrelsen af kravet om yderligere kapitalgrundlag påvirker triggerpunktet for restriktioner på udlodninger, bonusudbetalinger og betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter. Der bør gives en klar definition af betingelserne for, hvornår der skal pålægges krav yderligere kapitalgrundlag, for at sikre, at reglerne anvendes ensartet på tværs af medlemsstaterne, og for at sikre, at det indre marked fungerer korrekt.

(14) Det krav om yderligere kapitalgrundlag, der skal pålægges af de kompetente myndigheder, bør fastsættes i forhold til et instituts specifikke situation og bør begrundes behørigt. Der kan kun pålægges krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risici eller risikoelementer, som udtrykkeligt er udelukket fra eller udtrykkeligt ikke er omfattet af de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, i det omfang dette anses for nødvendigt på baggrund af et instituts specifikke situation. Disse krav bør i den relevante rangering af kapitalgrundlagskravene placeres over de relevante minimumskrav til kapitalgrundlag og under det kombinerede bufferkrav eller gearingsgradbufferkravet, alt efter hvad der er relevant. Den institutspecifikke karakter af de yderligere kapitalgrundlagskrav bør forhindre, at de anvendes som et redskab til at imødegå makroprudentielle eller systemiske risici. Dette bør dog ikke afholde de kompetente myndigheder fra at imødegå, herunder ved hjælp af yderligere kapitalgrundlagskrav, de risici, som individuelle institutter påtager sig som følge af deres aktiviteter, herunder de risici, der afspejler indvirkningen af visse elementer af den økonomiske eller markedsmæssige udvikling på et individuelt instituts risikoprofil.

(15) Gearingsgradkravet er parallelt med de risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Eventuelle krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges af kompetente myndigheder for at imødegå risikoen for overdreven gearing, bør derfor lægges til minimumskravet til gearingsgrad og ikke til minimumskravet til risikobaseret kapitalgrundlag. Endvidere bør institutterne også kunne anvende egentlig kernekapital, som de bruger til at opfylde krav vedrørende gearing, til at opfylde kravene til risikobaseret kapitalgrundlag, herunder det kombinerede bufferkrav.

(16) De kompetente myndigheder bør have mulighed for i form af vejledning at meddele et institut en eventuel regulering af den kapital, som dette institut forventes at råde over ud over de relevante minimumskrav til kapitalgrundlag, alt efter hvad der er relevant, henholdsvis det kombinerede bufferkrav eller gearingsgradbufferkravet med henblik på at kunne håndtere fremadrettede stressscenarier. Eftersom sådan vejledning udgør et kapitalmål, bør det anses for at være placeret over de relevante minimumskrav til kapitalgrundlag, de relevante yderligere kapitalgrundlagskrav og, alt efter hvad der er relevant, henholdsvis det kombinerede bufferkrav eller gearingsgradbufferkravet. Manglende opfyldelse af et sådant mål bør ikke udløse restriktionerne på udlodning som fastsat i direktiv 2013/36/EU. Eftersom vejledningen om yderligere kapitalgrundlag afspejler de tilsynsmæssige forventninger, bør der i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 hverken fastsættes obligatoriske oplysningskrav vedrørende vejledningen eller forbud mod, at de kompetente myndigheder anmoder om at få oplyst vejledningen. Hvis et institut gentagne gange undlader at opfylde kapitalmålet, bør den kompetente myndighed kunne træffe tilsynsforanstaltninger og om nødvendigt stille krav om yderligere kapitalgrundlag.

(17) Bestemmelserne i direktiv 2013/36/EU om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er kædet sammen med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, som kræver en længere gennemførelsesperiode for institutter. For at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter bør de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde de relevante bestemmelser i dette direktiv, finde anvendelse fra den samme dato som de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013.

(18) For at harmonisere beregningen af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter, når institutternes interne systemer til måling af denne risiko ikke er tilfredsstillende, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[1], med henblik på at fastlægge en standardmetode til vurdering af denne risiko. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)

(19) For at forbedre de kompetente myndigheders udpegning af de institutter, som kan pådrage sig uforholdsmæssige tab i forbindelse med deres ikkehandelsmæssige aktiviteter som følge af potentielle renteændringer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af EBA. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør fastsætte: de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som alle institutter skal anvende, når de beregner ændringer i den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, de fælles antagelser, som institutter skal indføre i deres interne systemer til brug for beregning af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, og med henblik på at fastlægge det potentielle behov for specifikke kriterier for udpegning af de institutter, for hvilke tilsynsforanstaltninger kan være nødvendige efter et fald i nettorenteindtægten som følge af renteændringer, og hvad der udgør en stor nedgang. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(20) Bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er afgørende for at bevare det finansielle systems stabilitet og integritet. Afsløringen af, at et institut er indblandet i hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, kan påvirke dets levedygtighed og det finansielle systems stabilitet. Sammen med de myndigheder og organer, der er ansvarlige for at sikre overholdelse af reglerne for bekæmpelse af hvidvask af penge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[1], spiller de kompetente myndigheder med ansvar for tilladelser og tilsyn en vigtig rolle med hensyn til at påpege og gribe ind over for svagheder. De kompetente myndigheder bør derfor konsekvent medregne bekymringer vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i deres relevante tilsynsaktiviteter, herunder tilsynskontrol- og vurderingsprocesser, vurderinger af tilstrækkeligheden af institutternes ledelsesordninger, -processer og -mekanismer og vurderinger af egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganer, i overensstemmelse hermed underrette de relevante myndigheder og organer med ansvar for at sikre overholdelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge om eventuelle resultater og i relevant omfang træffe tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med deres beføjelser i medfør af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Der bør afgives oplysninger på grundlag af de resultater, der er konstateret i de tilladelses-, godkendelses- eller kontrolprocesser, som de kompetente myndigheder er ansvarlige for, samt på grundlag af oplysninger fra myndigheder og organer med ansvar for at sikre overholdelse af direktiv (EU) 2015/849.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

(21) En af de vigtigste erfaringer fra finanskrisen i Unionen var nødvendigheden af at have en hensigtsmæssig institutionel og politisk ramme til at forebygge og imødegå ubalancer i Unionen. I lyset af den seneste institutionelle udvikling i Unionen er en omfattende revision af den makroprudentielle politiske ramme påkrævet.

(22) Direktiv 2013/36/EU bør ikke forhindre medlemsstaterne i at gennemføre foranstaltninger i national ret, der har til formål at styrke det finansielle systems modstandsdygtighed som f.eks., men ikke udelukkende, grænser for forholdet mellem lånstørrelse og værdi, grænser for forholdet mellem gæld og indkomst, grænser for forholdet mellem gældsbetjening og indkomst og andre instrumenter, der vedrører udlånsstandarder.

(23) For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffere korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlånsvækst indebærer for banksektoren, bør institutter beregne deres institutspecifikke buffere som et vægtet gennemsnit af de kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres krediteksponeringer. Hver medlemsstat bør derfor udpege en myndighed, der er ansvarlig for fastsættelsen af den kontracykliske buffersats for eksponeringer, der befinder sig i denne medlemsstat. I denne buffersats bør der tages hensyn til udlånsvæksten og ændringer i forholdet mellem det samlede udlån og bruttonationalproduktet (BNP) i den pågældende medlemsstat og alle andre variabler, som påvirker risiciene for det finansielle systems stabilitet.

(24) Ud over en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer bør medlemsstaterne kunne kræve, at visse institutter har en systemisk buffer for at forebygge og begrænse makroprudentielle eller systemiske risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Satsen for den systemiske buffer bør finde anvendelse på alle eksponeringer eller på en undergruppe af eksponeringer og på alle institutter eller på en eller flere undergrupper af disse institutter, når institutterne udviser lignende risikoprofiler i deres forretningsaktiviteter.

(25) Det er vigtigt at strømline koordineringsmekanismen mellem myndighederne, sikre en klar afgrænsning af ansvarsområderne, forenkle aktiveringen af makroprudentielle politiske redskaber og udvide den makroprudentielle værktøjskasse for at sikre, at myndighederne er i stand til at håndtere systemiske risici rettidigt og effektivt. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010[1] forventes at spille en afgørende rolle i koordineringen af makroprudentielle foranstaltninger og fremsendelsen af oplysninger om de planlagte makroprudentielle foranstaltninger i medlemsstaterne, navnlig ved at offentliggøre de vedtagne makroprudentielle foranstaltninger på sit websted og udveksle oplysninger mellem myndighederne efter meddelelse af de planlagte makroprudentielle foranstaltninger. For at sikre passende politiske løsninger blandt medlemsstaterne forventes ESRB at overvåge, at medlemsstaternes makroprudentielle politikker er tilstrækkelige og konsekvente, herunder ved at overvåge, om redskaberne anvendes på en konsekvent måde uden overlapninger.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

(26) De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør sigte mod at undgå enhver overlappende eller inkonsekvent anvendelse af de makroprudentielle foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør navnlig tage behørigt hensyn til, om de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, overlapper eller er i strid med andre eksisterende eller kommende foranstaltninger i henhold til artikel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(27) De kompetente eller udpegede myndigheder bør kunne fastsætte anvendelsesniveauet eller anvendelsesniveauerne for bufferen for andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på grundlag af arten og fordelingen af risiciene forbundet med koncernens struktur. I visse tilfælde kan det være hensigtsmæssigt for den kompetente eller udpegede myndighed at pålægge en O-SII-buffer udelukkende på et niveau, der ligger under det højeste konsolideringsniveau.

(28) I overensstemmelse med den metode til vurdering af globale systemisk vigtige banker, der er offentliggjort af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), er et instituts fordringer og passiver på tværs af jurisdiktioner indikatorer for dets globale systemiske betydning og den indvirkning, som dets sammenbrud kan have på det globale finansielle system. Disse indikatorer afspejler de særlige problemer, f.eks. vedrørende de større vanskeligheder med at koordinere afviklingen af institutter med betydelig grænseoverskridende virksomhed. De fremskridt, der er gjort med hensyn til den fælles tilgang til afvikling som følge af styrkelsen af det fælles regelsæt og oprettelsen af den fælles afviklingsmekanisme (SRM), har i vid udstrækning udviklet evnen til at sørge for en velordnet afvikling af grænseoverskridende koncerner inden for bankunionen. Uanset kompetente eller udpegede myndigheders kapacitet til at udøve deres tilsynsvurdering bør der derfor beregnes et alternativt tal, som afspejler disse fremskridt, og de kompetente eller udpegede myndigheder bør tage hensyn til dette tal, når de vurderer kreditinstitutters systemiske betydning uden at påvirke de data, der leveres til Baselkomitéen med henblik på fastlæggelsen af internationale nævnere. EBA bør udarbejde ajourførte udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den yderligere metode til identifikation af globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er), så det bliver muligt at anerkende de særlige karakteristika ved den integrerede europæiske afviklingsramme inden for rammerne af den fælles afviklingsmekanisme. Denne ajourførte metode bør alene anvendes til kalibrering af G-SII-bufferen. Kommissionen bør vedtage disse ajourførte reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(29) Målene for dette direktiv, nemlig at styrke og forbedre allerede eksisterende EU-retsakter for at sikre ensartede tilsynskrav, som finder anvendelse på institutter i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[1] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(31) Direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

[1] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Ændring af direktiv 2013/36/EU

I direktiv 2013/36/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 5 og 6, affattes således:

"5. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende:

1) adgang til at udøve virksomhed som investeringsselskab, i det omfang dette er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*

2) centralbanker

3) postgirokontorer

4) i Danmark: "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskredit A/S" og "KommuneKredit"

5) i Tyskland: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "Landeskreditbank Baden-Württemberg - Förderbank", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", foretagender, der i medfør af "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber

6) i Estland: "hoiu-laenuühistud" som andelsforetagender, der er anerkendt i medfør af "hoiu-laenuühistu seadus"

7) i Irland: "Strategic Banking Corporation of Ireland", "credit unions" og "friendly societies"

8) i Grækenland: "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion)

9) i Spanien: "Instituto de Crédito Oficial"

10) i Frankrig: "Caisse des dépôts et consignations"

11) i Kroatien: "kreditne unije" og "Hrvatska banka za obnovu i razvitak"

12) i Italien: "Cassa Depositi e Prestiti"

13) i Letland: "krājaizdevu sabiedrības", foretagender, der i medfør af "krājaizdevu sabiedrību likums" er anerkendt som andelsforetagender, der udelukkende yder finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer

14) i Litauen: "kredito unijos" bortset fra "centrinės kredito unijos"

15) i Ungarn: "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" og "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság"

16) i Malta: "The Malta Development Bank"

17) i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV" og "kredietunies"

18) i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber, og "Österreichische Kontrollbank AG"

19) i Polen: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" og "Bank Gospodarstwa Krajowego"

20) i Portugal: "Caixas Económicas", der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem, som er oprettet i aktieselskabsform, og af "Caixa Económica Montepío Geral"

21) i Slovenien: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana"

22) i Finland: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB", og "Finnvera Oyj/Finnvera Abp"

23) i Sverige: "Svenska Skeppshypotekskassan"

24) i Det Forenede Kongerige: " National Savings and Investments (NS&I)", "CDC Group plc", "Agricultral Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", "credit unions" og "municipal banks".

6. De enheder, som omhandles i nærværende artikels stk. 5, nr. 1) og stk. 5, nr. 3)-24), betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)."

2) Artikel 3 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende numre:

"60) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU*

61) "globalt systemisk vigtigt institut" eller "G-SII": et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 133), i forordning (EU) nr. 575/2013

62) "globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut" eller "tredjelands-G-SII": et tredjelands-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 134), i forordning (EU) nr. 575/2013

63) "koncern": en koncern som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 138), i forordning (EU) nr. 575/2013

64) "tredjelandskoncern": en koncern, hvor moderselskabet er etableret i et tredjeland

65) "kønsneutral aflønningspolitik": en aflønningspolitik, der er baseret på lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

---

* Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. For at sikre, at krav eller tilsynsbeføjelser, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013, finder anvendelse på konsolideret eller delkonsolideret niveau i overensstemmelse med dette direktiv og nævnte forordning, omfatter udtrykkene "institut", "moderinstitut i en medlemsstat", "moderinstitut i Unionen" og "moderselskab" også:

a) finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er godkendt i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 21a

b) udpegede institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, hvis det pågældende moderholdingselskab ikke er underlagt godkendelse i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 21a, stk. 4, og

c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber eller institutter udpeget i henhold til nærværende direktivs artikel 21a, stk. 6, litra d)."

3) Artikel 4, stk. 8, affattes således:

"8. Medlemsstaterne sikrer, at når andre myndigheder end de kompetente myndigheder har beføjelse til at forestå afvikling, skal disse andre myndigheder arbejde tæt sammen med og konsultere de kompetente myndigheder om udarbejdelsen af afviklingsplanerne og i alle andre tilfælde, hvor sådant samarbejde og sådan konsultation er påkrævet i henhold til dette direktiv, direktiv 2014/59/EU eller forordning (EU) nr. 575/2013."

4) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

"a) de oplysninger, der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, herunder driftsplan, organisationsstruktur og ledelsesordninger, jf. artikel 10

b) de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificerede kapitalandele, eller, såfremt der ikke er nogen kvalificerede andele, på de 20 største aktionærer eller selskabsdeltagere, jf. artikel 14, og"

b) Følgende stykke tilføjes:

"5. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder med henblik på præcisering af en fælles vurderingsmetode for meddelelse af tilladelser i henhold til dette direktiv."

5) I artikel 9 tilføjes følgende stykker:

"3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA de nationale love, der udtrykkeligt tillader andre virksomheder end kreditinstitutter erhvervsmæssigt at tage imod indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.

4. I henhold til denne artikel må medlemsstaterne ikke fritage kreditinstitutter fra anvendelsen af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013."

6) Artikel 10 affattes således:

"*Artikel 10*

Driftsplan, organisationsstruktur og ledelsesordninger

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med angivelse af arten af de påtænkte forretninger og kreditinstituttets organisationsstruktur, herunder angivelse af moderselskaber, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber inden for koncernen. Medlemsstaterne stiller også krav om, at der til ansøgninger om tilladelse skal knyttes en beskrivelse af de ordninger, processer og mekanismer, der er omhandlet i artikel 74, stk. 1.

2. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, medmindre de finder det godtgjort, at de ordninger, processer og mekanismer, der er omhandlet i artikel 74, stk. 1, giver dette institut mulighed for at foretage en forsvarlig og effektiv risikostyring."

7) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af et kreditinstitut ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed i overensstemmelse med kriterierne i artikel 23, stk. 1. Artikel 23, stk. 2 og 3, og artikel 24 finder anvendelse."

8) Artikel 18, litra d), affattes således:

"d) ikke længere opfylder tilsynskravene i tredje, fjerde eller sjette del, bortset fra kravene i artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som dets indskydere har betroet det"

9) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 21a*

Godkendelse af finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

1. Finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel. Andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel, hvis de er forpligtede til at efterkomme dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 på delkonsolideret niveau.

2. Med henblik på stk. 1 skal finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber som omhandlet heri, give den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, følgende oplysninger:

   a) organisationsstrukturen for den koncern, hvori det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab indgår, med klar angivelse af dens datterselskaber og eventuelle moderselskaber, samt placeringen og den type aktivitet, de enkelte enheder udøver i koncernen

b) oplysninger om nomineringen af mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, og overholdelse af kravene i artikel 121 om direktørers kvalifikationer

c) oplysninger om overholdelse af kriterierne fastsat i artikel 14 vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere, hvis det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab har et kreditinstitut som datterselskab

d) den interne organisation og fordelingen af opgaver inden for koncernen

e) alle andre oplysninger, der kan være nødvendige for at udføre de vurderinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og 4.

Hvis godkendelsen af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab foretages samtidig med vurderingen, jf. artikel 22, foretager den kompetente myndighed med henblik på denne artikel efter omstændighederne koordinationen med den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. I dette tilfælde suspenderes vurderingsperioden, jf. artikel 22, stk. 3, andet afsnit, i en periode på mere end 20 arbejdsdage, indtil proceduren i nærværende artikel er afsluttet.

3. Godkendelse tildeles kun et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til denne artikel, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige med henblik på at opfylde kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret eller delkonsolideret niveau, og de er navnlig effektive til at:

i) koordinere alle det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs datterselskaber, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt institutter, der er datterselskaber

ii) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og

iii) håndhæve koncernens politikker, der er fastsat af det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab i hele koncernen

b) organisationsstrukturen i den koncern, hvori det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab indgår, hindrer ikke eller forhindrer ikke på anden måde effektivt tilsyn med institutter, der er datterselskaber, eller moderinstitutter for så vidt angår de individuelle, konsoliderede og eventuelt delkonsoliderede forpligtelser, de er underlagt. I vurderingen af dette kriterium tages der navnlig hensyn til:

i) positionen af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab i en koncern med flere niveauer

ii) ejerstrukturen og

iii) den rolle, det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab har i koncernen

c) kriterierne i artikel 14 og kravene i artikel 121 er opfyldt.

4. Godkendelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab i henhold til denne artikel er ikke påkrævet, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) det finansielle holdingselskabs hovedaktivitet består i at erhverve kapitalandele i datterselskaber, eller i tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab, dets hovedaktivitet for så vidt angår institutter eller finansieringsinstitutter består i at erhverve kapitalandele i datterselskaber

b) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er ikke udpeget som afviklingsenhed i en af koncernens afviklingskoncerner i overensstemmelse med afviklingsstrategien fastsat af den relevante afviklingsmyndighed i henhold til direktiv 2014/59/EU

c) et kreditinstitut, der er datterselskab, er udpeget som ansvarligt med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at indfri disse forpligtelser på en effektiv måde

d) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab tager ikke del i ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der påvirker koncernen eller dens datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter

e) der er ikke nogen hindringer for et effektivt tilsyn med koncernen på konsolideret niveau.

Finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er fritaget for godkendelse i henhold til dette stykke, er ikke udelukket fra konsolideringens afgrænsning som fastsat i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Den konsoliderende tilsynsmyndighed overvåger løbende overholdelsen af betingelserne omhandlet i stk. 3 eller eventuelt stk. 4. Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber meddeler den konsoliderende tilsynsmyndighed de oplysninger, der er nødvendige for, at den løbende kan overvåge koncernens organisationsstruktur og overholdelse af betingelserne omhandlet i stk. 3 eller eventuelt stk. 4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed deler disse oplysninger med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.

6. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed har konstateret, at betingelserne i stk. 3 ikke er opfyldt eller ikke længere opfyldes, underlægges det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab passende tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet af det konsoliderede tilsyn og overholdelse af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret niveau. I tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab tages der for så vidt angår tilsynsforanstaltningerne navnlig hensyn til virkningerne for det finansielle konglomerat.

Tilsynsforanstaltningerne som omhandlet i første afsnit kan omfatte:

a) suspension af udøvelsen af de stemmerettigheder, der er knyttet til det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs aktier i institutter, der er datterselskaber

b) udstedelse af påbud eller sanktioner mod det finansielle holdingselskab, det blandede finansielle holdingselskab eller medlemmerne af ledelsesorganet og lederne, jf. dog artikel 65-72

c) afgivelse af instrukser eller udstikning af retningslinjer rettet til det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab om at overføre kapitalinteresserne i institutter, der er datterselskaber, til sine aktionærer

d) udpegning på foreløbigt grundlag af et andet finansielt holdingselskab, blandet finansielt holdingselskab eller institut inden for samme koncern som ansvarligt for at sikre overholdelse af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret niveau

e) begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer

f) krav om, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber afhænder eller begrænser kapitalandele i institutter eller andre enheder i den finansielle sektor

g) krav om, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber forelægger en plan for straks at overholde på ny.

7. Hvis den konsoliderende myndighed har fastslået, at betingelserne i stk. 4 ikke længere er opfyldt, søger det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab om godkendelse i henhold til denne artikel.

8. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, samarbejder de to myndigheder i fuldt samråd med henblik på at træffe beslutninger om godkendelse og fritagelse for godkendelse, jf. henholdsvis stk. 3 og stk. 4, samt om tilsynsforanstaltningerne i stk. 6 og 7. Den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejder en vurdering af de forhold, som, alt efter hvad der er relevant, er omhandlet i stk. 3, 4, 6 og 7, og sender denne vurdering til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. De to myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af ovennævnte vurdering.

   Den fælles beslutning skal være behørigt dokumenteret og begrundet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab den fælles beslutning.

I tilfælde af uenighed afstår den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, fra at træffe beslutning og henviser sagen til EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer beslutning inden for en måned efter modtagelse af henvisningen. De berørte kompetente myndigheder træffer en fælles beslutning i overensstemmelse med EBA's beslutning. Efter udløbet af perioden på to måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere henvises til EBA.

9. Med henblik på beslutningerne eller de fælles beslutninger i denne artikels stk. 3, 4, 6 og 7, alt efter hvad der er relevant, kræves der samtykke fra koordinatoren i tilfælde af blandede finansielle holdingselskaber, hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er etableret, er forskellig fra den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/87/EF. Hvis der kræves samtykke fra koordinatoren, henvises uenigheder til den relevante europæiske tilsynsmyndighed, dvs. EBA, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[*], der træffer beslutning inden for en måned efter modtagelse af henvisningen. En beslutning, der træffes i overensstemmelse med nærværende stykke, berører ikke forpligtelserne i henhold til direktiv 2002/87/EF eller 2009/138/EF.

10. Hvis godkendelse af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til denne artikel afvises, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed ansøgeren om beslutningen og begrundelsen herfor senest fire måneder efter ansøgningens modtagelse eller, hvis denne er ufuldstændig, senest fire måneder efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutning.

    Der træffes under alle omstændigheder beslutning om at meddele eller afvise godkendelse inden for en frist på seks måneder efter ansøgningens modtagelse. Afvisningen kan om nødvendigt ledsages af enhver af de i stk. 6 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 21b

Mellemliggende moderselskab i Unionen

1. To eller flere institutter i Unionen, som indgår i den samme tredjelandskoncern, skal have et fælles mellemliggende moderselskab, som er etableret i Unionen.

2. De kompetente myndigheder kan tillade, at de institutter, der er omhandlet i stk. 1, har to mellemliggende moderselskaber i Unionen, hvis de konstaterer, at etableringen af et fælles mellemliggende moderselskab i Unionen ville:

    a) være uforenelig med et obligatorisk krav om adskillelse af aktiviteter i henhold til reglerne i eller pålagt af tilsynsmyndighederne i det tredjeland, hvor det øverste moderselskab i tredjelandskoncernen har sit hovedkontor, eller

b) gøre afvikling mindre effektiv end i de tilfælde, hvor der er to mellemliggende moderselskaber i Unionen, ifølge en vurdering foretaget af den kompetente afviklingsmyndighed for det mellemliggende moderselskab i Unionen.

3. Et mellemliggende moderselskab i Unionen er et kreditinstitut, som er meddelt tilladelse i henhold til artikel 8, eller et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a.

Uanset dette stykkes første afsnit kan det mellemliggende moderselskab i Unionen eller det andet mellemliggende moderselskab i Unionen, hvis ingen af de institutter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er et kreditinstitut, eller hvis det andet mellemliggende moderselskab i Unionen skal være oprettet i forbindelse med investeringsaktiviteter for at opfylde et obligatorisk krav som omhandlet i denne artikels stk. 2, være et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, og som er omfattet af direktiv 2014/59/EU.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, såfremt den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen er mindre end 40 mia. EUR.

5. I denne artikel omfatter den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen summen af følgende:

   a) den samlede værdi af de aktiver, der tilhører hvert af tredjelandskoncernens institutter i Unionen ifølge dens konsoliderede balance eller det beløb, der følger af de enkelte balancer, hvis et instituts balance ikke er konsolideret, og

   b) en samlede værdi af de aktiver, der tilhører hver af tredjelandskoncernens filialer, som er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til dette direktiv, direktiv 2014/65/EU eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014**.

6. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende oplysninger om hver af de tredjelandskoncerner, der driver virksomhed i deres jurisdiktion:

   a) navnene på de institutter, som tilhører tredjelandskoncerner, og som er underlagt tilsyn, og den samlede værdi af deres aktiver

   b) navnene på de filialer, som i henhold til dette direktiv, direktiv 2014/65/EU eller forordning (EU) nr. 600/2014 er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat, og den samlede værdi af deres aktiver samt de typer af aktiviteter, de har tilladelse til at udføre

c) navnet på ethvert mellemliggende moderselskab i Unionen, som er oprettet i den pågældende medlemsstat, og dets type, jf. stk. 3, samt navnet på den tredjelandskoncern, som det er en del af.

7. EBA offentliggør på sit websted en liste over alle de tredjelandskoncerner, der driver virksomhed i Unionen, og deres mellemliggende moderselskab eller moderselskaber i Unionen, alt efter hvad der er relevant.

De kompetente myndigheder sikrer, at hvert institut under deres jurisdiktion, der er del af en tredjelandskoncern, opfylder en af følgende betingelser:

a) det har et mellemliggende moderselskab i Unionen

b) det er et mellemliggende moderselskab i Unionen

c) det er tredjelandskoncernens eneste institut i Unionen, eller

d) det er del af en tredjelandskoncern, hvis aktivers samlede værdi i Unionen på mindre end 40 mia. EUR.

8. Uanset stk. 1 skal tredjelandskoncerner, der driver virksomhed gennem mere end et institut i Unionen, og hvis aktivers samlede værdi andrager eller overstiger 40 mia. EUR, den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] have et mellemliggende moderselskab i Unionen eller, hvis stk. 2 finder anvendelse, to mellemliggende moderselskaber i Unionen senest den ... [tre år efter anvendelsesdatoen for dette ændringsdirektiv].

9. Senest den ... [seks år efter anvendelsesdatoen for dette ændringsdirektiv] reviderer Kommissionen efter høring af EBA de krav, der pålægges institutterne i medfør af denne artikel, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport vurderer som minimum:

   a) om kravene i denne artikel er anvendelige, nødvendige og forholdsmæssige, eller om andre foranstaltninger ville være mere hensigtsmæssige

   b) om de krav, der stilles til institutterne i medfør af denne artikel, bør revideres for at afspejle bedste internationale praksis.

10. Senest den … [to år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] forelægger EBA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om behandlingen af tredjelandsfilialer i henhold til medlemsstaternes nationale ret. Denne rapport vurderer som minimum:

    a) hvorvidt og i hvilket omfang tilsynspraksis i henhold til national ret for tredjelandsfilialer er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat

    b) hvorvidt forskellig behandling af tredjelandsfilialer i henhold til national ret kan føre til regelarbitrage

    c) hvorvidt yderligere harmonisering af nationale ordninger for tredjelandsfilialer er nødvendig og hensigtsmæssig, navnlig for så vidt angår betydelige tredjelandsfilialer.

    Kommissionen forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag på grundlag af henstillingerne fra EBA.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84)."

10) Artikel 23, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) omdømme, viden, kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos de medlemmer af ledelsesorganet, som kommer til at lede kreditinstituttets virksomhed som følge af den påtænkte erhvervelse".

11) Artikel 47 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. En medlemsstat kræver, at filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland mindst en gang om året indberetter følgende oplysninger til de kompetente myndigheder:

a) de samlede aktiver svarende til aktiviteterne i den filial, som er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat

b) oplysninger om de likvide midler, som står til rådighed for filialen, navnlig rådighed over likvide midler i medlemsstaternes valutaer

c) det kapitalgrundlag, som står til rådighed for filialen

d) de indskudsbeskyttelsesordninger, der står til rådighed for filialens indskydere

e) risikostyringsordningerne

f) ledelsesordningerne, herunder personer med nøglefunktioner i forhold til filialens aktiviteter

g) de genopretningsplaner, filialen er omfattet af, og

h) alle andre oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige med henblik på en alsidig overvågning af filialens aktiviteter."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

a) enhver tilladelse til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland, og alle efterfølgende ændringer af sådanne tilladelser

b) de regelmæssigt rapporterede samlede aktiver og passiver for filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland, som er meddelt tilladelse

c) navnet på den tredjelandskoncern, som en filial, der er meddelt tilladelse, tilhører.

EBA offentliggør på sit websted en liste over alle tredjelandsfilialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i Unionen, med angivelse af medlemsstaten, i hvilken de er meddelt tilladelse til at drive virksomhed."

c) Følgende stykke indsættes:

"2a. De kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, som har deres hovedkontor i et tredjeland, og de kompetente myndigheder for institutter, som er del af den samme tredjelandskoncern, samarbejder tæt om at sikre, at alle den tredjelandskoncerns aktiviteter i Unionen er underlagt et omfattende tilsyn for at forhindre omgåelse af krav, som finder anvendelse på tredjelandskoncerner i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og negativ indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen.

EBA letter samarbejdet mellem de kompetente myndigheder, jf. dette stykkes første afsnit, herunder når de kontrollerer, om den i artikel 21b, stk. 4, nævnte tærskel er overholdt."

12) Artikel 56 ændres således:

a) litra g) affattes således:

"g) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849*, artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), vedrørende overholdelse af dette direktiv, og finansielle efterretningsenheder

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)."

b) Følgende litra tilføjes:

"h) de kompetente myndigheder eller organer, der er ansvarlige for anvendelsen af regler om strukturel adskillelse inden for en bankkoncern."

13) I artikel 57, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. Uanset artikel 53, 54 og 55 sikrer medlemsstaterne, at udveksling af oplysninger kan finde sted mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med:"

14) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 58a*

Videregivelse af oplysninger til internationale organer

1. Uanset artikel 53, stk. 1, og artikel 54 kan de kompetente myndigheder med forbehold af betingelserne i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4 videregive eller dele visse oplysninger med:

   a) Den Internationale Valutafond og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor

   b) Den Internationale Betalingsbank med henblik på kvantitative konsekvensanalyser

   c) Rådet for Finansiel Stabilitet med henblik på dets tilsynsfunktion.

2. De kompetente myndigheder må kun dele fortrolige oplysninger på udtrykkelig anmodning af det relevante organ, når mindst følgende betingelser er opfyldt:

   a) anmodningen er behørigt begrundet henset til de specifikke opgaver, der udføres af det anmodende organ i overensstemmelse med dets lovbestemte mandat

   b) anmodningen er tilstrækkelig præcis med hensyn til de anmodede oplysningers art, omfang og form samt den måde, hvorpå de videregives eller fremsendes

c) de anmodede oplysninger er strengt nødvendige for udførelsen af det anmodende organs specifikke opgaver og går ikke videre end de lovbestemte opgaver, som er pålagt det anmodende organ

d) oplysningerne fremsendes eller videregives udelukkende til de personer, som er involveret direkte i udførelsen af den specifikke opgave

e) de personer, som har adgang til oplysningerne, er bundet af krav om tavshedspligt, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

3. Hvis anmodningen fremsættes af en af de enheder, som er omhandlet i stk. 1, må de kompetente myndigheder kun fremsende samlede eller anonymiserede oplysninger og kun dele andre oplysninger i den kompetente myndigheds lokaler.

4. I det omfang videregivelsen af oplysninger indebærer behandling af personoplysninger, skal det anmodende organs behandling af personoplysninger overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679*.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1)."

15) I artikel 63, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder kan kræve udskiftning af en person som omhandlet i første afsnit, hvis denne person handler i strid med sine forpligtelser i henhold til første afsnit."

16) Artikel 64 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsynsbeføjelser til at gribe ind i institutternes, de finansielle holdingselskabers og de blandede finansielle holdingselskabers virksomhed, der er nødvendige, for at de kan udøve deres opgaver, herunder navnlig retten til at inddrage en tilladelse i henhold til artikel 18, de beføjelser, der er omhandlet i artikel 18, 102, 104 og 105, og de beføjelser til at træffe foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 21a, stk. 6."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder i forbindelse med udøvelse af deres tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner, skal ledsages af en begrundelse."

17) I artikel 66, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"e) manglende ansøgning om godkendelse i strid med artikel 21a eller enhver anden misligholdelse af de krav, som er fastsat i nævnte artikel."

18) I artikel 67, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"q) et moderinstitut, et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab ikke træffer de tiltag, der måtte være nødvendige for at sikre overholdelse af de tilsynsmæssige krav, som er fastsat i tredje, fjerde, sjette eller syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 eller pålagt efter artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv på konsolideret eller delkonsolideret niveau."

19) Artikel 74 affattes således:

"*Artikel 74*
Intern ledelse og genopretnings- og afviklingsplaner

1. Institutter skal have robuste ledelsesordninger, hvilket omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for, fyldestgørende interne kontrolmekanismer, herunder en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, og en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.

Den i første afsnit omhandlede aflønningspolitik og -praksis skal være kønsneutral.

2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede ordninger, procedurer og mekanismer omfatter hele virksomheden og står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risikoen i forretningsmodellen og instituttets aktiviteter. Der tages hensyn til de tekniske kriterier i artikel 76-95.

3. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer for de ordninger, procedurer og mekanismer, der er omhandlet nærværende artikels i stk. 1, under hensyntagen til nærværende artikels stk. 2.

EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer for kønsneutrale aflønningspolitikker for institutter.

Senest to år efter datoen for offentliggørelse af de i andet afsnit omhandlede retningslinjer udsender EBA på grundlag af de oplysninger, der indsamles af de kompetente myndigheder, en rapport om institutters anvendelse af kønsneutrale aflønningspolitikker."

20) Artikel 75, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der videregives i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 450, stk. 1, litra g), h), i) og k), i forordning (EU) nr. 575/2013, samt de oplysninger, som institutter giver om den kønsbestemte lønforskel, og anvender disse oplysninger til at benchmarke aflønningstendenser og -praksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA."

21) Artikel 84 affattes således:

"*Artikel 84*
Renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører interne systemer og anvender standardmetoden eller den forenklede standardmetode til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører systemer til at vurdere og overvåge de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af kreditspænd, som påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

3. En kompetent myndighed kan kræve, at et institut anvender den i stk. 1 omhandlede standardmetode, såfremt de interne systemer, som det pågældende institut har indført med henblik på at vurdere de i nævnte stykke omhandlede risici, ikke er tilfredsstillende.

4. En kompetent myndighed kan kræve, at et lille og ikkekomplekst institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvender standardmetoden, hvis den finder, at den forenklede standardmetode ikke er tilstrækkelig til at tage højde for den renterisiko, der opstår som følge af dette instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for i forbindelse med denne artikel at fastsætte en standardmetode, som institutter kan anvende til at vurdere de i denne artikels stk. 1 omhandlede risici, herunder en forenklet standardmetode for små og ikkekomplekse institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er mindst lige så konservativ som standardmetoden.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [et år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udsteder retningslinjer for at fastsætte kriterierne for:

a) vurderingen ved hjælp af et instituts interne system af de risici, der er omhandlet i stk. 1

b) institutternes identifikation, styring og afbødning af de risici, der er omhandlet i stk. 1

c) institutternes vurdering og overvågning af de risici, der er omhandlet i stk. 2

d) afgørelse af, hvilke af de interne systemer, som institutter gennemfører i forbindelse med stk. 1, der ikke er tilfredsstillende, jf. stk. 3.

EBA udsteder disse retningslinjer senest den ... [et år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

22) Artikel 85, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter gennemfører politikker og processer til vurdering og håndtering af eksponeringerne for operationel risiko, herunder modelrisici og risici som følge af outsourcing, og til dækning af sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer."

23) I artikel 88, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om lån til medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående parter dokumenteres behørigt og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

I denne artikel forstås ved "nærtstående part":

a) en ægtefælle eller registreret partner i henhold til national ret samt børn og forældre til et medlem af ledelsesorganet

b) en kommerciel enhed, i hvilken et medlem af ledelsesorganet eller vedkommendes nærtstående familiemedlem som omhandlet i litra a) har en kvalificeret andel på 10 % eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne, eller i hvilken disse personer kan udøve betydelig indflydelse, eller i hvilken disse personer har stillinger i den daglige ledelse eller er medlemmer af ledelsesorganet."

24) I artikel 89 tilføjes følgende stykke:

"6. Kommissionen undersøger senest den 1. januar 2021 efter høring af EBA, EIOPA og ESMA, hvorvidt de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-f), stadig er tilstrækkelige under hensyntagen til tidligere konsekvensanalyser, internationale aftaler og den lovgivningsmæssige udvikling i Unionen, og hvorvidt yderligere relevante oplysningskrav kan tilføjes i stk. 1.

Kommissionen aflægger på grundlag af høringen af EBA, EIOPA og ESMA senest den 30. juni 2021 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den i dette stykke omhandlede vurdering og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag."

25) Artikel 91 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, har hovedansvaret for at sikre, at medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage deres opgaver. Medlemmerne af ledelsesorganet skal navnlig opfylde de krav, der er fastsat i stk. 2-8.

Hvis medlemmerne af ledelsesorganet ikke opfylder kravene i dette stykke, har de kompetente myndigheder beføjelse til at afsætte sådanne medlemmer fra ledelsesorganet. De kompetente myndigheder kontrollerer navnlig, hvorvidt kravene i dette stykke stadig er opfyldt, hvis de har rimelig grund til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller der er øget risiko herfor i forbindelse med det pågældende institut."

b) Artikel 7 og 8 affattes således:

"7. Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå instituttets aktiviteter, herunder de største risici. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal afspejle en tilstrækkelig bred vifte af erfaring.

8. Hvert medlem af ledelsesorganet udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning. At være medlem af tilknyttede virksomheder eller tilknyttede enheder udgør ikke i sig selv en hindring for at udvise uafhængighed."

c) I stk. 12 tilføjes følgende litra:

"f) konsekvent anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit."

26) Artikel 92 ændres således:

a) Stk. 1 udgår.

b) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at institutter, når de udformer og anvender politikker for den samlede løn, der omfatter løn og skønsmæssige pensioner for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, efterlever følgende krav på en måde, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til deres aktiviteters art, omfang og kompleksitet:"

ii) Følgende litra indsættes:

"aa) Aflønningspolitikken er en kønsneutral aflønningspolitik."

c) Følgende stykke tilføjes:

"3. Med henblik på stk. 2 omfatter kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, mindst:

a) alle medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse

b) medarbejdere med ledelsesansvar i forhold til instituttets kontrolfunktioner eller væsentlige afdelinger

c) medarbejdere, som har ret til en betydelig aflønning i det foregående regnskabsår, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

i) medarbejderens aflønning er lig med eller højere end 500 000 EUR og lig med eller højere end den gennemsnitlige aflønning af medlemmerne af instituttets ledelsesorgan og daglige ledelse, jf. litra a)

ii) medarbejderen udfører arbejde i en væsentlig afdeling, og arbejdet er af en art, der har væsentlig indflydelse på den relevante afdelings risikoprofil."

27) Artikel 94 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra l), nr. i), affattes således:

"i) aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ejerskabsinteresser eller instrumenter baseret på aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ikkelikvide instrumenter"

ii) Litra m) affattes således:

"m) En væsentlig del og i alle tilfælde mindst 40 % af den variable aflønningskomponent udskydes i mindst fire til fem år og skal behørigt tilpasses virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver. For medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse i institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteters art, omfang og kompleksitet, bør udskydningsperioden være mindst fem år.

Aflønning, der udbetales i henhold til en udskydelsesordning, skal ikke godtgøres hurtigere end på pro rata-basis. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes. Længden af udskydningsperioden fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke kategorier af instrumenter der opfylder betingelserne i stk. 1, litra l), nr. ii).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Med henblik på at identificere medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, jf. artikel 92, stk. 3, udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter kriterier til at definere følgende:

a) ledelsesmæssigt ansvar og kontrolfunktioner

b) væsentlig afdeling og væsentlig indflydelse på den relevante afdelings risikoprofil og

c) andre kategorier af medarbejdere, som ikke udtrykkeligt er anført i artikel 92, stk. 3, hvis arbejde har indflydelse på instituttets risikoprofil, der forholdsmæssigt er lige så væsentlig som de medarbejderkategoriers indflydelse, der er omhandlet heri.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [seks måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første og tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

c) Følgende stykker tilføjes:

"3. Uanset stk. 1 finder kravene i stk. 1, litra l) og m) og stk. 1, litra o), andet afsnit, ikke anvendelse på:

a) et institut, som ikke er et stort institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvis aktivers værdi i gennemsnit og på individuelt niveau i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 er lig med eller lavere end 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for det indeværende regnskabsår

b) en medarbejder, hvis årlige variable aflønning ikke overstiger 50 000 EUR og ikke udgør mere end en tredjedel af medarbejderens samlede årsløn.

4. Uanset stk. 3, litra a), kan en medlemsstat sænke eller forhøje den tærskel, der er nævnt heri, forudsat at:

   a) det institut, som medlemsstaterne anvender denne bestemmelse på, ikke er et stort institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvis tærsklen forhøjes:

      i) instituttet opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 1, nr. 145), litra c), d) og e), i forordning (EU) nr. 575/2013, og

      ii) tærsklen ikke overstiger 15 mia. EUR.

   b) det er hensigtsmæssigt at ændre tærsklen i overensstemmelse med dette stykke under hensyntagen til arten og omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, dets interne organisation eller, hvis relevant, karakteristikaene for den koncern, som det tilhører.

5. Uanset stk. 3, litra b), kan en medlemsstat beslutte, at medarbejdere, som har ret til en årlig variabel aflønning under den tærskel og andel, der er omhandlet i nævnte litra, ikke er omfattet af undtagelsen heri som følge af særlige nationale markedsforhold med hensyn til aflønningspraksis eller som følge af karakteren af de pågældende medarbejderes ansvar og jobprofil.

6. Senest den ... [fire år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] gennemgår og aflægger Kommissionen i nært samarbejde med EBA rapport om anvendelsen af stk. 3-5 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

7. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer, som letter gennemførelsen af stk. 3, 4 og 5 og sikrer, at de anvendes konsekvent."

28) Artikel 97 ændres således:

a) I stk. 1 udgår litra b).

b) I stk. 4 indsættes følgende afsnit:

"Når de kompetente myndigheder foretager den kontrol og vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvender de proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med de kriterier, som er oplyst i medfør af artikel 143, stk. 1, litra c)."

c) Følgende stykke indsættes:

"4a. De kompetente myndigheder kan skræddersy metoder til anvendelsen af den kontrol og vurdering, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, for at tage hensyn til institutter med en lignende risikoprofil, såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af eksponeringer. Sådanne skræddersyede metoder kan omfatte risikoorienterede benchmarks og kvantitative indikatorer, skal åbne mulighed for behørig hensyntagen til de specifikke risici, som hvert enkelt institut kan være eksponeret for, og må ikke berøre den institutspecifikke art af de i overensstemmelse med artikel 104 pålagte foranstaltninger.

Hvis de kompetente myndigheder anvender skræddersyede metoder i medfør af dette stykke, underretter de EBA. EBA overvåger tilsynspraksis og udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan lignende risikoprofiler skal vurderes med henblik på dette stykke, og sikre ensartet og forholdsmæssig anvendelse af metoder i hele Unionen, der er skræddersyet til lignende institutter."

d) Følgende stykke tilføjes:

"6. Når en kontrol af et institut, navnlig vurderingen af ledelsesordningerne, forretningsmodellen eller aktiviteterne, giver de kompetente myndigheder rimelige grunde til at have mistanke om, at der i forbindelse med dette institut forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller der er øget risiko herfor, underretter den kompetente myndighed omgående EBA og den myndighed eller det organ, som fører tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, og som har kompetence til at sikre overholdelse af nævnte direktiv. I tilfælde af potentiel øget risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme samarbejder den kompetente myndighed og den myndighed eller det organ, som fører tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, og som har kompetence til at sikre overholdelse af nævnte direktiv, og underretter omgående EBA om deres fælles vurdering. Den kompetente myndighed træffer om nødvendigt foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv."

29) Artikel 98 ændres således:

a) I stk. 1 udgår litra j).

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering for renterisici som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Tilsynsbeføjelserne udøves i mindst følgende tilfælde:

a) når der er tale om et institut, hvor den økonomiske værdi af dets kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 84, stk. 1, falder med mere end 15 % af dets kernekapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter

b) når et institut oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som omhandlet i artikel 84, stk. 1, som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de to stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter.

Uanset andet afsnit har de kompetente myndigheder ikke pligt til at udøve tilsynsbeføjelser, hvis de på grundlag af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i dette stykke, finder, at instituttets håndtering af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er hensigtsmæssig, og at instituttet ikke i overdreven grad er eksponeret for renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Med henblik på dette stykke forstås ved "tilsynsbeføjelser" beføjelserne i artikel 104, stk. 1, eller beføjelsen til at angive andre modellerings- og parameterantagelser end dem, som EBA har identificeret i medfør af nærværende artikels stk. 5a, litra b), og som skal afspejles af institutterne i deres beregning af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag i henhold til artikel 84, stk. 1."

c) Følgende stykke indsættes:

"5a. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende med henblik på stk. 5:

a) de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, jf. stk. 5, andet afsnit, litra a), og de to stødscenarier i forbindelse med tilsyn, jf. stk. 5, andet afsnit, litra b), som finder anvendelse på renter for hver valuta

b) på baggrund af internationalt vedtagne tilsynsmæssige standarder de fælles modellerings- og parameterantagelser, bortset fra adfærdsmæssige antagelser, som institutterne skal afspejle i deres beregninger af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, jf. stk. 5, andet afsnit, litra a), begrænset til:

i) behandlingen af instituttets eget kapitalgrundlag

ii) medtagelse, sammensætning og diskontering af rentefølsomme pengestrømme, som stammer fra instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, herunder behandling af handelsmargener og andre spændkomponenter

iii) anvendelse af dynamiske eller statiske balancemodeller og den deraf følgende behandling af amortiserede og forfaldne positioner

c) på baggrund af internationalt vedtagne standarder de fælles modellerings- og parameterantagelser, bortset fra adfærdsmæssige antagelser, som institutterne skal afspejle i deres beregning af nettorenteindtægter, jf. stk. 5, andet afsnit, litra b), og som er begrænset til:

i) medtagelse og sammensætning af rentefølsomme pengestrømme, som stammer fra instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, herunder behandling af handelsmargener og andre spændkomponenter

ii) anvendelse af dynamiske eller statiske balancemodeller og den deraf følgende behandling af amortiserede og forfaldne positioner

iii) den periode, i hvilken fremtidige nettorenteindtægter måles

d) hvad der udgør en stor nedgang som omhandlet i stk. 5, andet afsnit, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [et år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

d) Følgende stykke tilføjes:

"8. EBA vurderer muligheden for medtagelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder.

Med henblik på første afsnit skal EBA's vurdering mindst omfatte følgende:

a) udarbejdelse af en ensartet definition af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, herunder fysiske risici og overgangsrisici. Sidstnævnte omfatter risici vedrørende nedskrivning af aktiver på grund af reguleringsmæssige ændringer

b) udarbejdelse af passende kvalitative og kvantitative kriterier for vurdering af indvirkningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici på institutters finansielle stabilitet på kort, mellemlang og lang sigt. Sådanne kriterier omfatter stresstestprocesser og scenarieanalyser for at vurdere indvirkningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i scenarier med forskellige alvorlighedsgrader

c) ordninger, processer, mekanismer og strategier, som institutter skal indføre for at identificere, vurdere og styre miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici

d) analysemetoder og -redskaber til at vurdere indvirkningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici på institutters udlånsaktiviteter og aktiviteter vedrørende finansiel formidling.

EBA forelægger senest den ... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] en rapport om sine resultater for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet.

På grundlag af resultaterne i rapporten kan EBA, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, vedtage retningslinjer for ensartet medtagelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den tilsynskontrol- og vurderingsproces, som de kompetente myndigheder gennemfører."

30) I artikel 99, stk. 2, udgår litra b).

31) Artikel 103 udgår.

32) Artikel 104 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Med henblik på dette direktivs artikel 97, artikel 98, stk. 4 og 5, artikel 101, stk. 4, og artikel 102 samt anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst beføjelse til:

a) at stille krav om, at institutterne har et yderligere kapitalgrundlag ud over de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, på de betingelser, der er fastsat i dette direktivs artikel 104a

b) at stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 73 og 74, styrkes

c) at stille krav om, at institutterne fremlægger en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsætte en frist for dens gennemførelse, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist

d) at stille krav om, at institutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene

e) at begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet

f) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcede aktiviteter, reduceres

g) at stille krav om, at institutterne begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten, når dette er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag

h) at stille krav om, at institutterne anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget

i) at stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis dette forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side

j) at stille krav om yderligere eller hyppigere rapportering, herunder rapportering om kapitalgrundlag, likviditet og gearing

k) at indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver

l) at stille yderligere oplysningskrav.

2. Med henblik på stk. 1, litra j), kan de kompetente myndigheder kun stille krav om yderligere eller hyppigere rapportering til institutter, såfremt de pågældende krav er hensigtsmæssige og står i rimeligt forhold til det formål, som oplysningerne er nødvendige til, og de ønskede oplysninger ikke er overlappende.

Med henblik på artikel 97-102 anses yderligere oplysninger, der kan kræves af institutter, for overlappende, såfremt de samme eller væsentligt de samme oplysninger på anden måde allerede er rapporteret til den kompetente myndighed eller kan udarbejdes af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed må ikke kræve, at et institut rapporterer yderligere oplysninger, såfremt den tidligere har modtaget oplysningerne i et andet format eller en anden detaljeringsgrad, og det andet format eller den anden detaljeringsgrad ikke forhindrer den kompetente myndighed i at udarbejde oplysninger af samme kvalitet og pålidelighed som dem, der kan udarbejdes på grundlag af de yderligere oplysninger, som ellers ville blive rapporteret."

b) Stk. 3 udgår.

33) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 104a*

Krav om yderligere kapitalgrundlag

1. De kompetente myndigheder stiller krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), såfremt de på grundlag af kontrollerne ifølge artikel 97 og 101 konstaterer en af følgende situationer for et enkelt institut:

   a) instituttet er eksponeret for risici eller risikoelementer, som ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet, jf. nærværende artikels stk. 2, af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, og i kapitel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402*

   b) instituttet opfylder ikke kravene i artikel 73 og 74 i dette direktiv eller i artikel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013, og det er usandsynligt, at andre tilsynsforanstaltninger vil være tilstrækkelige til at sikre, at disse krav kan opfyldes inden for et passende tidsrum

c) reguleringerne, jf. artikel 98, stk. 4, anses for utilstrækkelige til at gøre det muligt for instituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsvilkår

d) den vurdering, der er udført i henhold til artikel 101, stk. 4, har afdækket, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af den tilladte metode sandsynligvis medfører utilstrækkelige kapitalgrundlagskrav

e) instituttet undlader gentagne gange at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt niveau af yderligere kapitalgrundlag til at dække den vejledning, som er blevet meddelt i henhold til artikel 104b, stk. 3

f) andre institutspecifikke situationer, som af den kompetente myndighed anses for at give anledning til væsentlige tilsynsmæssige betænkeligheder.

De kompetente myndigheder stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), for at dække de risici, som individuelle institutter påtager sig som følge af deres aktiviteter, herunder de risici, der afspejler en bestemt økonomisk udviklings og markedsudviklings indvirkning på et individuelt instituts risikoprofil.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), anses risici eller risikoelementer kun for ikke at være omfattet eller for ikke at være tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402, såfremt den størrelse, type og fordeling af kapital, der anses for passende af den kompetente myndighed under hensyntagen til tilsynskontrollen af den vurdering, som instituttet har gennemført i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 73, stk. 1, er højere end kapitalgrundlagskravene, jf. tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Med henblik på første afsnit vurderer de kompetente myndigheder under hensyntagen til det enkelte instituts risikoprofil de risici, som instituttet er eksponeret for, herunder:

a) institutspecifikke risici eller elementer af sådanne risici, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke udtrykkeligt er nævnt i kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402

b) institutspecifikke risici eller elementer af sådanne risici, som sandsynligvis undervurderes trods opfyldelse af de gældende krav i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

I det omfang risici eller risikoelementer er omfattet af overgangsbestemmelser eller overgangsordninger i dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013, anses de ikke for risici eller elementer af sådanne risici, som sandsynligvis undervurderes trods opfyldelse af de gældende krav i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Med henblik på første afsnit omfatter den kapital, der anses for passende, alle risici eller risikoelementer, der er udpeget som væsentlige ifølge den vurdering, der er fastsat i nærværende stykkes andet afsnit, og som ikke er omfattet af eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Renterisici, der følger af positioner i forbindelse med ikkehandelsmæssige aktiviteter, kan som minimum anses for væsentlige i de tilfælde, der er nævnt i artikel 98, stk. 5, medmindre de kompetente myndigheder ved foretagelsen af kontrollen og vurderingen når til den konklusion, at instituttets håndtering af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er hensigtsmæssig, og at instituttet ikke i overdreven grad er eksponeret for renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter.

3. Når et yderligere kapitalgrundlag kræves for at tage højde for andre risici end risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkeligt dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, fastsætter de kompetente myndigheder det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende artikels stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, og de relevante kapitalgrundlagskrav i tredje og fjerde del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

   Når et yderligere kapitalgrundlag kræves for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkeligt dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, fastsætter de kompetente myndigheder det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104a, stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, og de relevante kapitalgrundlagskrav i tredje og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Instituttet skal opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, som den kompetente myndighed har pålagt i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), med kapitalgrundlag, som opfylder følgende betingelser:

   a) mindst tre fjerdedele af kravet om yderligere kapitalgrundlag opfyldes med kernekapital

b) mindst tre fjerdedele af den i litra a) omhandlede kernekapital består af egentlig kernekapital.

Uanset første afsnit kan den kompetente myndighed pålægge instituttet at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag med en højere andel af kernekapital eller egentlig kernekapital efter behov og under hensyntagen til de specifikke forhold, der gør sig gældende for instituttet.

Kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), som de kompetente myndigheder har pålagt for at tage højde for andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke anvendes til at opfylde følgende:

a) kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013

b) det kombinerede bufferkrav

c) den vejledning om yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 104b, stk. 3, når denne vejledning omhandler andre risici end risikoen for overdreven gearing.

Kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), som de kompetente myndigheder har pålagt for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, der ikke er tilstrækkeligt dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, må ikke anvendes til at opfylde følgende:

a) kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013

b) gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) den vejledning om yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 104b, stk. 3, når denne vejledning omhandler andre risici end risikoen for overdreven gearing.

5. Den kompetente myndighed skal skriftligt over for hvert institut begrunde beslutningen om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), ved mindst at give en klar redegørelse for den udførlige vurdering af de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1-4. Denne begrundelse skal i det tilfælde, der er anført i nærværende artikels stk. 1, litra e), omfatte en specifik begrundelse for, at indførelse af vejledning om yderligere kapitalgrundlag ikke længere anses for tilstrækkelig.

Artikel 104b

Vejledning om yderligere kapitalgrundlag

1. I henhold til de strategier og processer, der er omhandlet i artikel 73, fastsætter institutter deres interne kapital på et passende kapitalgrundlagsniveau, som er tilstrækkeligt til at omfatte alle de risici, som et institut er eksponeret mod, og til at sikre, at instituttets kapitalgrundlag kan absorbere potentielle tab, som følger af stressscenarier, herunder dem, der identificeres i forbindelse med stresstesten som led i tilsynsprocessen, jf. artikel 100.

2. De kompetente myndigheder fører regelmæssigt tilsyn med det niveau for intern kapital, der fastsættes af hvert institut i henhold til stk. denne artikels 1, som led i de tilsyn og vurderinger, der gennemføres i henhold til artikel 97 og 101, herunder resultaterne af stresstesten omhandlet i artikel 100.

   I henhold til dette tilsyn fastsætter de kompetente myndigheder for hvert institut det overordnede kapitalgrundlag, som de anser for passende.

3. De kompetente myndigheder meddeler institutterne deres vejledning om yderligere kapitalgrundlag.

Vejledningen om yderligere kapitalgrundlag er det kapitalgrundlag, der overstiger størrelsen af det relevante kapitalgrundlag, der kræves i medfør af tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402, artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 128, stk. 6, i dette direktiv eller i medfør af artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, alt efter hvad der er relevant, og som er nødvendigt for at nå op på det samlede kapitalgrundlag, som de kompetente myndigheder anser for passende, jf. nærværende artikels stk. 2.

4. De kompetente myndigheders vejledning om yderligere kapitalgrundlag, jf. denne artikels stk. 3, skal være institutspecifik. Vejledningen kan kun omfatte risici, som er nævnt i kravet om yderligere kapitalgrundlag i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i det omfang den omfatter aspekter af disse risici, som ikke allerede er omfattet af dette krav.

5. Kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde den vejledning om yderligere kapitalgrundlag, som er meddelt i overensstemmelse med stk. 3 for at tage højde for andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke anvendes til at opfylde følgende:

   a) kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013

b) det krav i artikel 104a, som de kompetente myndigheder har pålagt for at tage højde for andre risici end risikoen for overdreven gearing, og det kombinerede bufferkrav.

Kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde den vejledning om yderligere kapitalgrundlag, som er meddelt i overensstemmelse med stk. 3 for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, må ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, det krav i nærværende direktivs artikel 104a, som de kompetente myndigheder har pålagt for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, eller gearingsgradbufferkravet i artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

6. Manglende overholdelse af vejledningen, jf. denne artikels stk. 3, udløser ikke restriktionerne i nærværende direktivs artikel 141 eller 141b, hvis et institut opfylder de relevante kapitalgrundlagskrav i tredje, fjerde og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402, det relevante krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), og, alt efter hvad der er relevant, det kombinerede bufferkrav eller gearingsgradbufferkravet i artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 104c

Samarbejde med afviklingsmyndigheder

De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges institutter i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), og om en eventuel vejledning om yderligere kapitalgrundlag, som er meddelt institutterne i henhold til artikel 104b, stk. 3.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35)."

34) Artikel 105, litra d), udgår.

35) Artikel 108, stk. 3, udgår.

36) Artikel 109 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, opfylder de i afdeling II i dette kapitel fastsatte forpligtelser på konsolideret eller delkonsolideret niveau for at sikre, at deres ordninger, processer og mekanismer som krævet i afdeling II i dette kapitel er konsekvente og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De kompetente myndigheder sikrer navnlig, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører disse ordninger, processer og mekanismer i de af deres datterselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv, herunder datterselskaber etableret i offshorefinanscentre. Disse ordninger, processer og mekanismer skal også være konsekvente og velintegrerede, og disse datterselskaber skal også kunne fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn. Datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, skal opfylde de sektorspecifikke krav til dem på individuelt niveau.

3. De forpligtelser, der følger af afdeling II i dette kapitel vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af afdeling II strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret."

b) Følgende stykker tilføjes:

"4. Aflønningskravene i artikel 92, 94 og 95 finder ikke anvendelse på et konsolideret niveau i følgende tilfælde:

a) datterselskaber, der er etableret i Unionen, hvis de er omfattet af særlige aflønningskrav i overensstemmelse med andre EU-retsakter

b) datterselskaber, der er etableret i et tredjeland, såfremt de ville være omfattet af særlige aflønningskrav i overensstemmelse med andre EU-retsakter, hvis de var etableret i Unionen.

5. For at undgå omgåelse af reglerne i artikel 92, 94 og 95 sørger medlemsstaterne uanset nærværende artikels stk. 4 for, at kravene i artikel 92, 94 og 95 finder anvendelse på medarbejdere i datterselskaber, som ikke er omfattet af dette direktiv på individuelt niveau, hvis:

   a) datterselskabet er enten et porteføljeadministrationsselskab eller et selskab, der leverer de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 2), 3), 4), 6) og 7), i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og

   b) de pågældende medarbejdere har fået mandat til at udføre arbejde, der har direkte væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil eller virksomhed inden for koncernen.

6. Uanset denne artikels stk. 4 og 5 kan medlemsstaterne anvende artikel 92, 94 og 95 på konsolideret niveau på en bredere gruppe af datterselskaber og deres medarbejdere."

37) Artikel 111 affattes således:

"*Artikel 111*

Fastlæggelse af den konsoliderende tilsynsmyndighed

1. Hvis et moderselskab er et moderkreditinstitut i en medlemsstat eller et moderkreditinstitut i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret niveau af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med dette moderselskab i medlemsstaten eller med moderkreditinstituttet i Unionen på individuelt niveau.

   Hvis et moderselskab er et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat eller et moderinvesteringsselskab i Unionen, og hvis ingen af dets datterselskaber er et kreditinstitut, udøves tilsyn på konsolideret niveau af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med dette moderinvesteringsselskab i medlemsstaten eller med moderinvesteringsselskabet i Unionen på individuelt niveau.

   Hvis et moderselskab er et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat eller et moderinvesteringsselskab i Unionen, og hvis mindst ét af dets datterselskaber er et kreditinstitut, udøves tilsyn på konsolideret niveau af den kompetente myndighed for kreditinstituttet eller, hvis der er flere kreditinstitutter, af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Hvis et instituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret niveau af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med instituttet på individuelt niveau.

3. Hvis to eller flere institutter, som har tilladelse i Unionen, har samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, samme blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, samme finansielle moderholdingselskab i Unionen eller samme blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret niveau af:

   a) den kompetente myndighed for kreditinstituttet, hvis der kun er ét kreditinstitut inden for samme koncern

   b) den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum, hvis der er flere kreditinstitutter inden for samme koncern, eller

   c) den kompetente myndighed for investeringsselskabet med den største samlede balancesum, hvis koncernen ikke omfatter nogen kreditinstitutter.

4. Hvis konsolidering er påkrævet i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, udøves tilsyn på konsolideret niveau af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum eller, hvis koncernen ikke omfatter nogen kreditinstitutter, af den kompetente myndighed for investeringsselskabet med den største samlede balancesum.

5. Uanset stk. 1, tredje afsnit, stk. 3, litra b), og stk. 4, er den konsoliderende tilsynsmyndighed, såfremt en kompetent myndighed fører tilsyn på individuelt niveau med mere end ét kreditinstitut inden for samme koncern, den kompetente myndighed, som fører tilsyn på individuelt niveau med et eller flere kreditinstitutter inden for koncernen, hvis den samlede balancesum for disse kreditinstitutter, som er underlagt tilsyn, er højere end den samlede balancesum for de kreditinstitutter, som enhver anden kompetent myndighed fører tilsyn med på individuelt niveau.

   Uanset stk. 3, litra c), er den konsoliderende tilsynsmyndighed, såfremt en kompetent myndighed fører tilsyn på individuelt niveau med mere end ét investeringsselskab inden for samme koncern, den kompetente myndighed, som fører tilsyn på individuelt niveau med et eller flere investeringsselskaber inden for koncernen med den højeste balancesum i alt.

6. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at anvende kriterierne i stk. 1, 3 og 4 og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve tilsyn på konsolideret niveau, hvis det vil være uhensigtsmæssigt at anvende kriterierne anført heri under hensyntagen til de berørte institutter og den relative betydning af deres aktiviteter i de relevante medlemsstater eller behovet for at sikre kontinuitet i den samme kompetente myndigheds tilsyn på konsolideret niveau. I så fald har moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen, det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen eller instituttet med den største samlede balancesum, alt efter hvad der er relevant, ret til at blive hørt, inden de kompetente myndigheder træffer en beslutning.

7. De kompetente myndigheder underretter straks Kommissionen og EBA om enhver aftale, der falder ind under stk. 6."

38) Artikel 113 affattes således:

"*Artikel 113*

Fælles beslutninger om institutspecifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning:

   a) om anvendelse af artikel 73 og 97 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og det krævede kapitalgrundlags størrelse med henblik på anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), på hver enhed i koncernen på konsolideret niveau

   b) om foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle væsentlige spørgsmål og undersøgelsesresultater vedrørende likviditetstilsyn, herunder tilstrækkeligheden af den strukturering og behandling af risici, som kræves i henhold til artikel 86, og behovet for institutspecifikke likviditetskrav i overensstemmelse med artikel 105

   c) om en eventuel vejledning om yderligere kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 104b, stk. 3.

2. De i stk. 1 nævnte fælles beslutninger træffes:

a) med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 104a for de andre relevante kompetente myndigheder

b) med henblik på denne artikels stk. 1, litra b), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport med en vurdering af koncernens likviditetsrisikoprofil i overensstemmelse med artikel 86 og 105

c) med henblik på denne artikels stk. 1, litra c), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 104b.

Der skal også i de i nærværende artikels stk. 1 nævnte fælles beslutninger tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 73, 97, 104a og 104b.

De i stk. 1, litra a) og b), nævnte fælles beslutninger skal fremgå af dokumenter, der indeholder de fulde begrundelser, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderinstituttet i Unionen. I tilfælde af uenighed hører den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

3. Foreligger der ikke en sådan fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for de frister, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutning om anvendelse af dette direktivs artikel 73, 86 og 97, artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105 på konsolideret niveau efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der er foretaget af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af de i nærværende artikels stk. 2 nævnte frister henvist sagen til EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, anses for at være forligsperioder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer beslutning inden for en måned efter modtagelsen af henvisningen til EBA. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere henvises til EBA.

Beslutningen om anvendelse af dette direktivs artikel 73, 86 og 97, og artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105 træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret niveau efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Hvis en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af en af de i nærværende artikels stk. 2 nævnte frister har henvist sagen til EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de konsoliderende tilsynsmyndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, anses for at være forligsperioder i overensstemmelse med nævnte forordning. EBA træffer beslutning inden for en måned efter modtagelsen af henvisningen til EBA. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere henvises til EBA.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder de fulde begrundelser, og skal tage hensyn til den risikovurdering og de synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i de i stk. 2 nævnte perioder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderinstituttet i Unionen.

Når EBA er blevet hørt, tager alle kompetente myndigheder hensyn til dens råd og redegør for enhver væsentlig afvigelse derfra.

4. De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning, jf. stk. 3, anses for at være endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

De i denne artikels stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og enhver beslutning, der træffes, når der ikke foreligger en fælles beslutning i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, ajourføres én gang om året eller under ekstraordinære omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 104b og 105. Under disse ekstraordinære omstændigheder kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 104b og 105, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

39) I artikel 115 tilføjes følgende stykke:

"3. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a, er etableret, indgås koordinerings- og samarbejdsordningerne, jf. nærværende artikels stk. 1, også med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret."

40) Artikel 116 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Med henblik på at lette opgaverne nævnt i dette direktivs artikel 112, stk. 1, artikel 114, stk. 1, og artikel 115, stk. 1, etablerer den konsoliderende tilsynsmyndighed også tilsynskollegier, når alle grænseoverskridende datterselskaber af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen har hovedkontor i tredjelande, forudsat at tredjelandenes tilsynsmyndigheder er omfattet af fortrolighedskrav, der svarer til kravene i kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv, og, hvor det er relevant, i artikel 76 og 81 i direktiv 2014/65/EU."

b) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

"Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a, er etableret, kan deltage i det relevante tilsynskollegium."

41) I artikel 117 tilføjes følgende stykker:

"5. Kompetente myndigheder, finansielle efterretningsenheder og myndigheder, der har det offentlige ansvar for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i direktiv (EU) 2015/849, artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), vedrørende overholdelse af dette direktiv, samarbejder tæt med hinanden inden for deres respektive kompetenceområder og giver hinanden oplysninger, der er relevante for deres respektive opgaver i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv (EU) 2015/849 forudsat, at dette samarbejde og denne udveksling af oplysninger ikke påvirker en igangværende undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i overensstemmelse med den strafferetlige eller administrative lovgivning i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, finansielle efterretningsenhed eller myndighed, der har det offentlige ansvar for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i direktiv (EU) 2015/849, artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), er beliggende.

EBA kan på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 bistå de kompetente myndigheder i tilfælde af uenighed vedrørende koordinering af tilsynsvirksomheden som omhandlet i denne artikel.

6. Senest den 1. januar 2020 offentliggør EBA, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer, der præciserer, hvordan samarbejdet og udvekslingen af oplysninger, jf. nærværende artikels stk. 5, skal foregå, navnlig vedrørende grænseoverskridende koncerner og i forbindelse med konstatering af alvorlige overtrædelser af reglerne til bekæmpelse af hvidvask af penge."

42) Artikel 119, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at medtage finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn, jf. dog artikel 21a."

43) Artikel 120, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter aftale med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren, mulighed for kun at anvende de bestemmelser i direktivet, der vedrører den vigtigste finansielle sektor, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskab."

44) I artikel 125, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed for en koncern med et blandet finansielt moderholdingselskab i medfør af dette direktivs artikel 111 er forskellig fra den koordinator, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/87/EF, samarbejder den konsoliderende tilsynsmyndighed og koordinatoren med henblik på anvendelsen af nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret niveau. For at lette og etablere et effektivt samarbejde skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og koordinatoren råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger."

45) I artikel 128 indsættes følgende stykker efter første stykke:

"Institutterne må ikke anvende egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde det kombinerede bufferkrav i nærværende artikels stk. 1, nr. 6), til at opfylde nogen af kravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, de krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges i dette direktivs artikel 104a til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing, og den vejledning, som er blevet meddelt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 104b, stk. 3, til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing.

Institutterne må ikke anvende egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde et af elementerne i deres kombinerede bufferkrav, til at opfylde de øvrige relevante elementer af deres kombinerede bufferkrav.

Institutterne må ikke anvende egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde det kombinerede bufferkrav i denne artikels stk. 1, nr. 6), til at opfylde de risikobaserede elementer af kravene i artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU."

46) Artikel 129 og 130 affattes således:

"*Artikel 129*
Krav om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer

1. Ud over den egentlige kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, pålægger medlemsstaterne institutterne at opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er lig med 2,5 % af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning på individuelt eller konsolideret niveau, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra at opfylde kravene i stk. 1, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

Beslutninger om at anvende den i første afsnit omhandlede undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der skal undtages.

Medlemsstater, der beslutter at anvende den i første afsnit omhandlede undtagelse, underretter ESRB herom. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen, EBA og de kompetente og udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaterne en myndighed, der skal være ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små eller mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF*.

5. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 141, stk. 2 og 3.

Artikel 130

Krav om at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser beregnet i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 140 på individuelt og konsolideret niveau, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning. Denne buffer består af den egentlige kernekapital.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra at opfylde kravene i stk. 1, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

   Beslutninger om at anvende den i første afsnit omhandlede undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der skal undtages.

Medlemsstater, der beslutter at anvende den i første afsnit omhandlede undtagelse, underretter ESRB herom. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen, EBA og de kompetente og udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaterne en myndighed, der skal være ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små og mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF.

5. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 141, stk. 2 og 3.

---

* Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36)."

47) Artikel 131 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der skal være ansvarlig for på konsolideret niveau at identificere G-SII'er og på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau, alt efter hvad der er relevant, at identificere andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er), som er meddelt tilladelse i deres jurisdiktion. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed. Medlemsstaterne kan udpege mere end én myndighed.

G-SII'er er:

a) en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller

b) et institut, der ikke er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

O-SII'er kan enten være et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, et moderinstitut i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. En supplerende metode til identifikation af G-SII'er bygger på følgende kriterier:

a) de kriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a)-d)

b) koncernens grænseoverskridende virksomhed, bortset fra koncernens virksomhed på tværs af deltagende medlemsstater, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014*.

Hver kategori gives samme vægtning og består af kvantificerbare indikatorer. For de kategorier, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra a), skal indikatorerne være de samme som de tilsvarende indikatorer, der er fastsat i henhold til stk. 2.

Den supplerende identifikationsmetode skal for hver af de i stk. 1 omhandlede enheder, der vurderes, give et supplerende samlet tal, på grundlag af hvilket kompetente eller udpegede myndigheder kan træffe en af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 10, litra c).

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1)".

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"EBA udsteder efter høring af ESRB senest den 1. januar 2015, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer for kriterierne til fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af dette stykke i forbindelse med vurderingen af O-SII'er. I disse retningslinjer tages der hensyn til internationale regler for nationale, systemisk vigtige institutter og til særlige EU-forhold og særlige nationale forhold.

Efter at have hørt ESRB aflægger EBA senest den 31. december 2020 rapport til Kommissionen om den hensigtsmæssige metode til udformning og kalibrering af O-SII-buffersatserne."

d) Stk. 5 affattes således:

"5. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan på konsolideret, delkonsolideret eller individuelt niveau, alt efter hvad der er relevant, kræve, at hvert O-SII opretholder en O-SII-buffer på op til 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 under hensyntagen til kriterierne for identifikation af O-SII'et. Denne buffer består af egentlig kernekapital."

e) Følgende stykke indsættes:

"5a. Med forbehold af Kommissionens tilladelse som omhandlet i dette stykkes tredje afsnit kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed på konsolideret, delkonsolideret eller individuelt niveau, alt efter hvad der er relevant, kræve, at hvert O-SII opretholder en O-SII-buffer på mere end 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Denne buffer består af egentlig kernekapital.

ESRB forelægger inden for seks uger efter modtagelsen af den i nærværende artikels stk. 7 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt O-SII-bufferen anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kommissionen vedtager senest tre måneder efter, at ESRB har fremsendt den i stk. 7 omhandlede underretning til Kommissionen, og under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis den er overbevist om, at O-SII-bufferen ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, en retsakt, som bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed til at vedtage den foreslåede foranstaltning."

f) I stk. 7 affattes indledningen således:

"7. Inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af O-SII-bufferen underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed ESRB en måned inden offentliggørelsen af den i stk. 5 omhandlede beslutning og ESRB tre måneder inden offentliggørelsen af den kompetente myndigheds eller den udpegede myndigheds i stk. 5a omhandlede beslutning. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen, EBA og de kompetente og udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater. Sådan underretning gør nærmere rede for:"

g) Stk. 8 affattes således:

"8. Såfremt et O-SII er et datterselskab af enten et G-SII eller et O-SII, der enten er et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen og er underlagt en O-SII-buffer på konsolideret niveau, må den buffer, der gælder på individuelt eller delkonsolideret niveau for O-SII'et, ikke overstige det laveste af følgende, jf. dog artikel 133 og nærværende artikels stk. 5:

a) summen af den højeste af den G-SII- eller O-SII-buffersats, der finder anvendelse på koncernen på konsolideret niveau, og 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og

b) 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller den sats, som Kommissionen har godkendt til anvendelse på koncernen på konsolideret niveau i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5a."

h) Stk. 9 og 10 affattes således:

"9. Der skal være mindst fem underkategorier af G-SII'er. Undergrænsen og grænserne mellem underkategorierne bestemmes af de tal, som identifikationsmetoden som omhandlet i stk. 2 giver. Skæringstallene mellem to underkategorier defineres klart og følger princippet om en konstant lineær stigning i den systemiske signifikans mellem hver underkategori, hvilket resulterer i en lineær stigning i kravet til den egentlige kernekapital, undtagen for underkategori fem og eventuelle tilføjede højere underkategorier. Med henblik på dette stykke er systemisk signifikans den forventede indvirkning af G-SII'ets vanskeligheder på det globale finansmarked. For den laveste underkategori fastsættes der en G-SII-buffer på 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og den buffer, der er fastsat for hver underkategori, stiger i trin på mindst 0,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til nævnte forordnings artikel 92, stk. 3.

10. Med forbehold af stk. 1 og 9 og ved anvendelse af de underkategorier og skæringstal, som er omhandlet i stk. 9, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed som led i en forsvarlig tilsynsvurdering:

a) flytte et G-SII fra en lavere underkategori til en højere underkategori

b) anbringe en enhed som omhandlet i stk. 1, der har et samlet tal som omhandlet i stk. 2, som er lavere end skæringstallet for den laveste underkategori, i denne underkategori eller i en højere underkategori, og derved udpege den som et G-SII

c) under hensyntagen til den fælles afviklingsmekanisme på grundlag af det supplerende samlede tal som omhandlet i stk. 2a flytte et G-SII fra en højere underkategori til en lavere underkategori."

i) Stk. 11 udgår.

j) Stk. 12 affattes således:

"12. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed underretter ESRB om navnene på G-SII'erne og O-SII'erne og den underkategori, som hvert af G-SII'erne er anbragt i. Underretningen skal indeholde en fyldestgørende begrundelse for, hvorfor der er blevet eller ikke er blevet udøvet tilsynsvurdering i overensstemmelse med stk. 10, litra a), b) og c). ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen og EBA og offentliggør deres navne. De kompetente myndigheder eller de udpegede myndigheder offentliggør, hvilken underkategori hvert G-SII er anbragt i.

Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed reviderer hvert år identifikationen af G-SII'er og O-SII'er og anbringelsen af G-SII'erne i de forskellige underkategorier og indberetter resultatet til det pågældende systemisk vigtige institut og til ESRB, som straks videresender resultaterne til Kommissionen og EBA. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed offentliggør den ajourførte liste over identificerede systemisk vigtige institutter og den underkategori, som hvert identificeret G-SII er anbragt i."

k) Stk. 13 udgår.

l) Stk. 14 og 15 affattes således:

"14. Såfremt en koncern på konsolideret niveau er underlagt en G-SII-buffer og en O-SII-buffer, finder den højeste buffer anvendelse.

15. Såfremt et institut er underlagt en systemisk buffer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 133, er denne buffer kumulativ med den O-SII-buffer eller G-SII-buffer, der finder anvendelse i overensstemmelse med nærværende artikel.

Såfremt summen af den systemiske buffersats som beregnet med henblik på artikel 133, stk. 10, 11 eller 12, og den O-SII-buffersats eller G-SII-buffersats, der finder anvendelse på samme institut, er mere end 5 %, finder proceduren i nærværende artikels stk. 5a anvendelse."

m) Stk. 16 og 17 udgår.

n) Stk. 18 affattes således:

"18. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i forbindelse med denne artikel at præcisere de metoder, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed skal anvende til at identificere et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som et G-SII og til at præcisere metoden til definition af underkategorierne og anbringelsen af G-SII'er i underkategorier på grundlag af deres systemiske signifikans under hensyntagen til eventuelle internationalt aftalte standarder.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

48) Artikel 132 udgår.

49) Artikel 133 og 134 affattes således:

"*Artikel 133*

Krav om at opretholde en systemisk buffer

1. Den enkelte medlemsstat kan indføre en systemisk buffer af egentlig kernekapital for den finansielle sektor eller en eller flere undergrupper af denne sektor for alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. denne artikels stk. 5, for at forebygge og begrænse makroprudentielle eller systemiske risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 130 og 131, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.

2. Institutterne beregner den systemiske buffer som følger:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

hvor:

B_{SR} = den systemiske buffer

r_T = den buffersats, der finder anvendelse på et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb

E_T = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

i = indekset for undergruppen af eksponeringer som omhandlet i stk. 5

r_i = den buffersats, der finder anvendelse på risikoeksponeringsbeløbet for undergruppen af eksponeringer i, og

E_i = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb for undergruppen af eksponeringer i beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Med henblik på stk. 1 udpeger medlemsstaterne en myndighed, der skal være ansvarlig for fastsættelsen af den systemiske buffer og identificeringen af, hvilke eksponeringer og undergrupper af institutter den finder anvendelse på. Denne myndighed er enten den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på nærværende artikels stk. 1 kan den relevante kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, pålægge institutterne at opretholde en systemisk buffer af egentlig kernekapital beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 på, alt efter hvad der er relevant, individuelt, konsolideret eller delkonsolideret niveau, jf. første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. En systemisk buffer kan finde anvendelse på:

a) alle eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer

b) følgende sektoreksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer:

i) alle detaileksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom

ii) alle eksponeringer over for juridiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed ved pant i erhvervsejendom

iii) alle eksponeringer over for juridiske personer, bortset fra dem, der er angivet i nr. ii)

iv) alle eksponeringer over for fysiske personer, bortset fra dem, der er angivet i nr. i)

c) alle eksponeringer, der befinder sig i andre medlemsstater, med forbehold af stk. 12 og 15

d) de sektoreksponeringer, der er identificeret i litra b), og som befinder sig i andre medlemsstater alene med det formål at kunne få anerkendt en buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134

e) eksponeringer, der befinder sig i tredjelande

f) undergrupper af enhver af de eksponeringskategorier, der er fastlagt i litra b).

6. EBA offentliggør efter høring af ESRB senest den 30. juni 2020, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer om de relevante undergrupper af eksponeringer, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan anvende en systemisk buffer på i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, litra f).

7. En systemisk buffer finder anvendelse på alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. denne artikels stk. 5, i alle institutter eller en eller flere undergrupper af disse institutter, i forhold til hvilke myndighederne i den pågældende medlemsstat er kompetente i henhold til dette direktiv, og fastsættes i tilpasningstrin på 0,5 procentpoint eller multipla heraf. Der kan indføres forskellige krav til forskellige undergrupper af institutter eller eksponeringer. Den systemiske buffer må ikke afhjælpe risici, som er omfattet af artikel 130 og 131.

8. Når den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed stiller krav om at opretholde en systemisk buffer, overholder den følgende:

   a) Den systemiske buffer får ikke uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion

b) Den systemiske buffer skal tages op til revision af den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed mindst hvert andet år

c) Den systemiske buffer må ikke anvendes til at afhjælpe risici, som er omfattet af artikel 130 og 131.

9. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, underretter ESRB inden offentliggørelsen af den i stk. 13 omhandlede beslutning. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen, EBA og de kompetente og udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater.

Hvis det institut, som en eller flere systemiske buffersatser finder anvendelse på, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i en anden medlemsstat, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed også myndighederne i denne medlemsstat.

Såfremt en systemisk buffersats anvendes på eksponeringer, der befinder sig i tredjelande, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, også ESRB. ESRB videresender straks en sådan underretning til tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande.

En sådan underretning gør nærmere rede for:

a) de makroprudentielle eller systemiske risici i medlemsstaten

b) grundene til, at størrelsen af de makroprudentielle eller systemiske risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan og begrunder den systemiske buffersats

c) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil

d) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed

e) den eller de systemiske buffersatser, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, agter at pålægge, og hvilke eksponeringer disse satser finder anvendelse på, samt hvilke institutter der er omfattet af disse satser

f) såfremt den systemiske buffersats finder anvendelse på alle eksponeringer, en begrundelse for, at myndigheden finder, at den systemiske buffer ikke er overlappende i forhold til den i artikel 131 omhandlede O-SII-buffers funktion.

Hvis beslutningen om at fastsætte den systemiske buffersats resulterer i en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til den tidligere fastsatte buffersats, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, kun dette stykke.

10. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af en eller flere systemiske buffere, ikke fører til en kombineret systemisk buffersats på over 3 % for nogen af disse eksponeringer, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, ESRB i henhold til stk. 9 en måned inden offentliggørelsen af den beslutning, der er omhandlet i stk. 13.

    Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i tærsklen på 3 %.

11. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af en eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på et niveau over 3 % og op til 5 % for nogen af disse eksponeringer, anmoder den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer, i den underretning, der fremsendes i henhold til stk. 9, om en udtalelse fra Kommissionen. Kommissionen afgiver udtalelse inden for en måned efter modtagelsen af underretningen.

Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i den medlemsstat, der fastsætter denne systemiske buffer, udtalelsen eller redegør for grundene til, at den ikke gør det.

Hvis et institut, som en eller flere systemiske buffersatser finder anvendelse på, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i en anden medlemsstat, anmoder den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den underretning, der fremsendes i henhold til stk. 9, om en henstilling fra Kommissionen og ESRB.

Kommissionen og ESRB afgiver hver især deres henstilling inden for seks uger efter modtagelsen af underretningen.

Hvis myndighederne for datterselskabet og for moderselskabet er uenige om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, der finder anvendelse på dette institut, og i tilfælde af en negativ henstilling fra både Kommissionen og ESRB, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, henvise sagen til EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om at fastsætte en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for disse eksponeringer stilles i bero, indtil EBA har truffet en beslutning.

12. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af en eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på over 5 % for nogen af disse eksponeringer, indhenter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, tilladelse fra Kommissionen, før den indfører en systemisk buffer.

ESRB forelægger inden for seks uger efter modtagelsen af den i denne artikels stk. 9 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om den systemiske buffer i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Senest tre måneder efter modtagelsen af underretningen som omhandlet i stk. 9 vedtager Kommissionen under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis den er overbevist om, at den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser ikke fører til uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, en retsakt, der bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

13. Hver kompetent myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, bekendtgør fastsættelsen eller genfastsættelsen af en eller flere systemiske buffersatser ved offentliggørelse på et relevant websted. Denne offentliggørelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:

    a) den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser

    b) de institutter, den systemiske buffer finder anvendelse på

    c) de eksponeringer, den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser finder anvendelse på

    d) en begrundelse for fastsættelse eller genfastsættelse af den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser

    e) fra hvilken dato institutterne anvender fastsættelsen eller genfastsættelsen af den systemiske buffer, og

    f) navnene på de lande, hvor eksponeringer, der findes i disse lande, anerkendes i den systemiske buffer.

    Hvis den offentliggørelse af oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra d), kan udgøre en trussel mod det finansielle systems stabilitet, medtages disse oplysninger ikke i offentliggørelsen.

14. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i nærværende artikels stk. 1, gøres det til genstand for restriktioner på udlodninger, jf. artikel 141, stk. 2 og 3.

Hvor anvendelsen af restriktionerne for udlodninger fører til en utilfredsstillende forbedring af instituttets egentlige kernekapital i lyset af den relevante systemiske risiko, kan de kompetente myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 64.

15. Hvis den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, beslutter at fastsætte den systemiske buffer på baggrund af eksponeringer, der befinder sig i andre medlemsstater, skal bufferen være ens for alle eksponeringer, der befinder sig i Unionen, medmindre bufferen fastsættes med henblik på at anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134.

Artikel 134

Anerkendelse af en systemisk buffersats

1. Andre medlemsstater kan anerkende en systemisk buffersats, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 133, og kan anvende denne sats på indenlandsk godkendte institutter med henblik på eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter denne sats.

2. Hvis medlemsstaterne anerkender en systemisk buffersats for indenlandsk godkendte institutter i henhold til stk. 1, underretter de ESRB. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Kommissionen, EBA og den medlemsstat, der fastsætter den pågældende sats.

3. Når en medlemsstat afgør, om den skal anerkende en systemisk buffersats i henhold til stk. 1, tager den hensyn til de oplysninger, der fremlægges af den medlemsstat, som fastsætter denne sats i overensstemmelse med artikel 133, stk. 9 og 13.

4. Hvis medlemsstaterne anerkender en systemisk buffersats for indenlandsk godkendte institutter, kan denne systemiske buffer kumuleres med den systemiske buffer, der finder anvendelse i henhold til artikel 133, forudsat at bufferne afhjælper forskellige risici. Hvis bufferne afhjælper samme risici, finder kun den højeste buffer anvendelse.

5. En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til dette direktivs artikel 133, kan anmode ESRB om at rette en henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, som kan anerkende den systemiske buffersats."

50) Artikel 136 ændres således:

a) I stk. 3 affattes indledningen således:

"3. Hver udpeget myndighed vurderer kvartalsvis intensiteten af den cykliske systemiske risiko og hensigtsmæssigheden af den kontracykliske buffersats for sin medlemsstat og fastsætter eller justerer om nødvendigt den kontracykliske buffersats. I forbindelse hermed tager hver udpeget myndighed hensyn til:"

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Hver udpeget myndighed offentliggør kvartalsvis mindst følgende oplysninger på sit websted:

a) den gældende kontracykliske buffersats

b) det relevante långivning/BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens

c) den buffervejledning, der er beregnet i henhold til stk. 2

d) en begrundelse for den pågældende buffersats

e) såfremt buffersatsen er forhøjet, den dato, fra hvilken institutter anvender denne forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer

f) såfremt den i litra e) omhandlede dato ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse

g) såfremt buffersatsen er reduceret, den vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode.

De udpegede myndigheder tager alle rimelige skridt til at koordinere tidspunktet for denne offentliggørelse.

De udpegede myndigheder underretter ESRB om hver ændring af den kontracykliske buffersats og om de krævede oplysninger, jf. første afsnit, litra a)-g). ESRB offentliggør alle sådanne underretninger om buffersatser og oplysninger i forbindelse hermed på sit websted."

51) Artikel 141, stk. 1-6, affattes således:

"1. Institutter, som opfylder det kombinerede bufferkrav, må ikke foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede bufferkrav ikke længere er opfyldt.

2. Institutter, der ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, skal beregne det maksimale udlodningsbeløb (MUB) i overensstemmelse med stk. 4 og skal underrette den kompetente myndighed herom.

Såfremt første afsnit finder anvendelse, må instituttet ikke foretage følgende handlinger, før det har beregnet MUB:

a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital

b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelser eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav, eller

c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

3. Såfremt et institut ikke opfylder eller overskrider det kombinerede bufferkrav, må det ikke udlodde mere end MUB som beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c).

4. Institutter skal beregne MUB ved at multiplicere det beløb, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. MUB reduceres med ethvert beløb, som følger af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).

5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

a) ethvert foreløbigt overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling, som følger af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

plus

b) ethvert overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling, som følger af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

minus

c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), blev overført.

6. Faktoren bestemmes som følger:

a) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing fastsat i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 3, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. nedre) kvartil, er faktoren 0

b) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing fastsat i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 3, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2

c) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing fastsat i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 3, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4

d) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene fastsat i artikel 92, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing fastsat i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 3, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. øvre) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Nedre grænse for kvartilet} = \frac{\text{Kombineret bufferkrav}}{4} (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grænse for kvartilet} = \frac{\text{Kombineret bufferkrav}}{4} Q_n$$

hvor:

Q_n = den berørte kvartils ordenstal."

52) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 141a*

Manglende opfyldelse af det kombinerede bufferkrav

Et institut anses for ikke at opfylde det kombinerede bufferkrav med henblik på artikel 141, når det ikke har kapitalgrundlag af den størrelse og den kvalitet, der kræves for samtidig at opfylde det kombinerede bufferkrav og hvert af følgende krav i:

a) artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)

b) artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)

c) artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet om yderligere kapitalgrundlag til afhjælpning af andre risici end risikoen for overdreven gearing i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a).

Artikel 141b

Udlodningsrestriktion i tilfælde af manglende opfyldelse af gearingsgradbufferkravet

1. Et institut, der opfylder gearingsgradbufferkravet i henhold til artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, må ikke foretage udlodninger i forbindelse med kernekapital i et sådant omfang, at det vil nedbringe dets kernekapital til et niveau, hvor gearingsgradbufferkravet ikke længere er opfyldt.

2. Et institut, der ikke opfylder gearingsgradbufferkravet, skal beregne det maksimale gearingsgradrelaterede udlodningsbeløb (G-MUB) i overensstemmelse med stk. 4 og underrette den kompetente myndighed herom.

   Hvis første afsnit finder anvendelse, må instituttet ikke foretage nogen af følgende handlinger, før det har beregnet G-MUB:

   a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital

   b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelser eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav, eller

   c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

3. Hvis et institut ikke opfylder eller overskrider sit gearingsgradbufferkrav, må det ikke udlodde mere end G-MUB beregnet i overensstemmelse med stk. 4 gennem en af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c).

4. Institutter beregner G-MUB ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastlægges i overensstemmelse med stk. 6. G-MUB nedsættes med ethvert beløb som følge af en af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).

5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

   a) ethvert foreløbigt overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

   plus

b) ethvert overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

minus

c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), blev overført.

6. Den faktor, der er omhandlet i stk. 4, fastlægges som følger:

a) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 429, stk. 4, befinder sig i første (dvs. nedre) kvartil af gearingsgradbufferkravet, er faktoren 0

b) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 429, stk. 4, befinder sig i anden kvartil af gearingsgradbufferkravet, er faktoren 0,2

c) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 429, stk. 4, befinder sig i tredje kvartil af gearingsgradbufferkravet, er faktoren 0,4

d) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 429, stk. 4, befinder sig i fjerde (dvs. øvre) kvartil af gearingsgradbufferkravet, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for hver kvartil i gearingsgradbufferkravet beregnes som følger:

$$\text{Nedre grænse for kvartilet} = \frac{\text{Gearingsgrad-bufferkravet}}{4} (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grænse for kvartilet} = \frac{\text{Gearingsgrad-bufferkravet}}{4} Q_n$$

hvor:

Q_n = den berørte kvartils ordenstal.

7. De restriktioner, der er omhandlet i denne artikel, finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af kernekapitalen eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller en betingelse for at iværksætte insolvensbehandling i henhold til den ordning, der gælder for instituttet.

8. Hvis et institut ikke opfylder gearingsgradbufferkravet og har til hensigt at udlodde overskud, der kan udloddes, eller foretage en handling som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c), skal det underrette den kompetente myndighed og give de oplysninger, der er anført i artikel 141, stk. 8, med undtagelse af nævnte artikels litra a), nr. iii), og G-MUB beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4.

9. Institutterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af overskud, der kan udloddes, og G-MUB beregnes nøjagtigt, og skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for den kompetente myndighed.

10. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 2 skal udlodning i forbindelse med kernekapital omfatte de poster, der er anført i artikel 141, stk. 10.

Artikel 141c

Manglende opfyldelse af gearingsgradbufferkravet

Et institut anses for ikke at opfylde gearingsgradbufferkravet med henblik på nærværende direktivs artikel 141b, hvis det ikke har kernekapital af en størrelse, der er nødvendig til samtidig at opfylde kravet i artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i nævnte forordning og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013."

53) I artikel 142, stk. 1, affattes første afsnit således:

"1. Såfremt et institut ikke opfylder sit kombinerede bufferkrav eller, hvor dette er relevant, sit gearingsgradbufferkrav, udarbejder det en kapitalbevaringsplan og forelægger den for den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter at have konstateret, at det ikke opfylder nævnte krav, medmindre den kompetente myndighed tillader en længere frist på op til ti dage."

54) Artikel 143, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) de generelle kriterier og metoder, som de benytter i forbindelse med den kontrol og vurdering, der er omhandlet i artikel 97, herunder kriterierne for anvendelse af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 97, stk. 4"

55) Artikel 146 affattes således:

"*Artikel 146*
Gennemførelsesretsakter

En ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, under hensyn til udviklingen på det økonomiske og monetære område vedtages som ved en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 147, stk. 2.

56) Følgende kapitel indsættes efter artikel 159:

"Kapitel 1a
Overgangsbestemmelser vedrørende finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

Artikel 159a
Overgangsbestemmelser vedrørende godkendelse af finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

Finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, der allerede findes den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], skal ansøge om godkendelse i henhold til artikel 21a senest den ... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Hvis et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab ikke ansøger om godkendelse senest den ... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], træffes passende foranstaltninger i henhold til artikel 21a, stk. 6.

I overgangsperioden som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 har de kompetente myndigheder alle de nødvendige tilsynsbeføjelser, som de tillægges i medfør af dette direktiv med hensyn til finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er underlagt godkendelse i henhold til artikel 21a med henblik på konsolideret tilsyn."

57) I artikel 161 tilføjes følgende stykke:

"10. Senest den 31. december 2023 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen og anvendelsen af de tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i arti104, stk. 1, litra j) og l), og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport."

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den … [18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... [18 måneder + 1 dag efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. De love og bestemmelser, der er nødvendige for at overholde ændringerne i dette direktivs artikel 1, nr. 21), og artikel 1, nr. 29), litra a), b) og c), for så vidt angår artikel 84 og artikel 98, stk. 5 og 5a, i direktiv 2013/36/EU finder dog anvendelse fra den ... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], og de love og bestemmelser, der er nødvendige for at overholde ændringerne i artikel 1, nr. 52) og 53), for så vidt angår artikel 141b og 141c og artikel 142, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*